

spolupráce • projekty • lidé • dotace • granty • peníze

ZPRÁVODAJ

3/2017

Místní akční skupiny Posázaví

*Je zbytečné se ptát, jestli má život smysl.
Má takový smysl, jaký mu dáme! (Seneca)*

MAS Posázaví rozdělí z Programu rozvoje venkova prvních 27 milionů Kč

MAS Posázaví rozdělí do konce roku 2018 z **Programu rozvoje venkova (PRV)** prvních 27 milionů korun. Předpokládaný termín vyhlášení výzvy k předkládání žádostí o dotace je **12. prosinec 2017**, žádosti by se pak měly přijímat **od 1. do 21. února 2018**. Výzva s podrobným popisem bude zveřejněna po schválení Regionálním odborem Státního zemědělského intervenčního fondu (RO SZIF).

MAS Posázaví pořádá pro veřejnost a žadatele seminář k přípravě projektů Výzvy č. 1, Fiche 7 Agroturistika, Fiche 8 Lesy, voda, rekreace a Fiche 9 Podpora místních výrobců. Uskuteční se ve čtvrtek 11. ledna 2018 od 14 hodin v Posázaví o.p.s., Masarykovo náměstí 1, Benešov. V jiné dny jsou manažer a zaměstnanci MAS k dispozici v sídle kanceláře MAS nebo lze domluvit konzultace osobně, telefonicky a mailem. Aktuální informace a dokumenty k výzvě jsou zveřejněny na webových stránkách <http://leader.posazavi.com/cz/Projekty.aspx> v sekci CLLD 2014–2020.

Jednotlivé programové rámce včetně Fichí (oblastí podpory) a další užitečné informace jsou zveřejněny na stránkách leader.posazavi.com a budou se pravidelně aktualizovat. Zájemci o dotace mohou své záměry konzultovat, při každé výzvě se budou pořádat také semináře pro žadatele.

„V PRV využijeme osvědčený způsob administrativy žádostí o dotace – výběrová komise provede v rámci cesty po projektech šetření přímo na místě, následovat pak budou veřejné obhajoby. Na základě svých zjištění výběrová komise zváží, jaké projekty by měly být v návaznosti na Strategii regionu podpořeny, a doporučí, nebo nedoporučí je ke schválení Výkonnému výboru. Ten pak vybere projekty k podpoře a rozdělí peníze alokované na danou výzvu. Celý proces musí ještě potvrdit Programový výbor MAS

Posázaví. Všechno by to mělo proběhnout do 10. dubna 2018. Projekty vybrané k podpoře pak budou zaslány k registraci na RO SZIF. Realizovat by se měly na podzim 2018,“ popsala ředitelka společnosti Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová.

Z PRV by do roku 2020 mělo do Posázaví „přítect“ dohromady 57 milionů korun. Rozdělovat se budou v těchto Fichích: Fiche 7 Agroturistika, Fiche 8 Lesy, voda, rekreace a Fiche 9 Podpora místních výrobců. V první výzvě bylo pro Fichi 7 Agroturistika alokováno 10,427 milionu korun, ve Fichi 8 Lesy, voda, rekreace se bude rozdělovat 8,230 milionu korun a pro Fichi 9 Podpora místních výrobců se počítá s 8,778 milionu korun.

V rámci Programu rozvoje venkova, který pro ministerstvo zemědělství administruje Státní zemědělský intervenční fond (SZIF), mohou předkládat projekty k podpoře mikropodniky a malé podniky ve venkovských oblastech, soukromí a veřejní držitelé lesů a jejich sdružení, zemědělské podnikatele, výrobci potravin a krmiv i jiní pracovníci. Podporovány budou mimo jiné investice do vybraných nezemědělských činností, do výstavby stezek pro turisty, herních a naučných prvků, odpočinkových míst a přístřešků, stavby mostků, lávek a zábradlí nebo zařízení zařízení a nástrojů na zpracování zemědělských produktů.

MAS Posázaví už ví o několika projektech, které se chtějí o dotaci z PRV ucházet, a které žadatelé připravují víc než rok. Jedná se například o zpřístupnění a další využití lesních prostorů v Týnci nad Sázavou, Kácově a Senohrabech, rozšíření ubytovacích kapacit v regionu nebo stavbu dvou altánů u rozhledny Špulka. Jeden z potenciálních žadatelů například připravuje ve spolupráci se studenty ČVUT studii dřevostavby – vzorového ubytování u řeky Sázavy, které by

mohlo příznivě ovlivnit vzhled chatových osad v Posázaví.

MAS Posázaví zároveň začíná připravovat výzvu na předkládání žádostí o dotace z **Integrovaného operačního programu (IROP)**, z nějž přijde do regionu největší částka, a to zhruba 105 milionů korun. Byly stanoveny čtyři oblasti podpory: Fiche 1 Bezpečná cesta nejen do školy, Fiche 2 Vzdělávání, Fiche 3 Komunitní centra a Fiche 4 Investice do sociálního podnikání. V rámci nich mohou být realizovány projekty typu parkovací systémy, bezbariérové zastávky, cyklostezky a cyklotrasy, stavby učeben a zařízení vybavení pro zajištění rozvoje žáků nebo stavby a vybavení komunitních center a sociálních podniků. Nejjednodušší to bude zřejmě v oblasti školství, kde už jsou projekty připraveny a mohly by se realizovat během prázdnin 2018.

„První podklady bychom měli mít na přelomu ledna a února 2018, pak je předložíme ke schválení řídicímu orgánu. Rádi bychom všechno stihli do 10. dubna, kdy bude zasedat Programový výbor MAS Posázaví, na němž chceme připravit první výzvu na předkládání žádostí o dotace z IROPu, a to na Fichi 1 Bezpečná cesta nejen do školy a Fichi 2 Vzdělávání. Kritéria pro hodnocení přijatelnosti a přesná výše způsobilých výdajů pak bude upřesněna do 10. dubna,“ dodala Bohunka Zemanová.

V Operačním programu Zaměstnanost se bude rozdělovat téměř 15 milionů korun, a to v rámci Fiche 5 Sociální a komunitní služby, prorodinná opatření a Fiche 6 Neinvestice do sociálního podnikání. Podpořeny budou projekty zaměřené mimo jiné na odborné sociální poradenství, terénní programy, služby následné péče nebo kontaktní centra. Mezi podporované aktivity patří také vznik integračního a environmentálního sociálního podniku.

K programovým rámcům, původně schváleným ve Strategii, přibude ještě **Operační program Životní prostředí s finanční alokací pro Posázaví ve výši deset milionů korun.** Využít se mohou na realizaci zejména v sídlech, například na založení parků, zahrad, sadů, uličních stromořadí a alejí, na ošetření stromů nebo obnovu a zakládání tůň, jezírek, mokřadů či drobných retenčních nádrží na srážkovou vodu.

MAS Posázaví rozdělí do roku 2020 z evropských fondů přes 190 milionů korun, příjemci zhruba třetiny z nich by měli být vybráni do konce roku 2018. Schválené oblasti podpory na roky 2017 a 2018 vycházejí z programových rámců vzešlých ze Strategie komunitně vedeného místního rozvoje Posázaví (SCLLD). Tento dokument, který určuje, kudy se bude ubírat další rozvoj regionu, už v červnu schválil řídicí orgán, tedy Ministerstvo pro místní rozvoj.

jt

Posázaví o.p.s. bude realizovat Místní akční plán rozvoje vzdělávání MAP II

Zlepšit kvalitu vzdělávání v mateřských a základních školách podporou spolupráce zřizovatelů, škol a ostatních aktérů ve vzdělávání, včetně organizací neformálního vzdělávání, je cílem Místního akčního plánu rozvoje vzdělávání II (MAP). Pro území Obce s rozšířenou působností (ORP) Benešov ho realizuje Posázaví o.p.s. V současné době dokončila MAP I a připravuje se podat žádost o podporu z Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání na MAP II.

„Po téměř dvou letech práce schválil v listopadu řídicí výbor Místní akční plán I, a to včetně investičních priorit, tedy seznamu veškerých plánovaných projektů školských zařízení v ORP Benešov. Projekty jsou rozřa-

zeny podle toho, do které kategorie spadají a kde budou moci žádat o finanční podporu. Pokud totiž projekt v tomto seznamu není, nemůže se ucházet o dotaci z evropských ani národních zdrojů,“ uvedla ředitelka společnosti Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová. Seznam investičních priorit MAP není uzavřený, průběžně se aktualizuje, další aktualizace ale bude až v květnu 2018. „Oslovovali jsme obce jako zřizovatele i školy několikrát, takže předpokládáme, že všechny důležité projekty by v našem seznamu měly být,“ dodala Bohunka Zemanová.

Společnost Posázaví o.p.s. už začala připravovat žádost o podporu MAP II, který bude obsahovat aktualizaci všech dokumentů MAP I, včetně seznamu investičních i neinvestičních priorit. Memorandem o spolupráci se k MAP II přihlásilo všech 42 mateřských, základních a nově i základních uměleckých škol ORP Benešov. Souhlas s tímto způsobem realizace MAP II vyslovilo i město Benešov.

„Momentálně připravujeme obsah projektu MAP II, aby si každá škola mohla říct, co by chtěla realizovat, jak se chce zapojit. Už jsme uspořádali první schůzku, sestavujeme tým odborníků, do něj jsme přizvali i zástup-

ce neformálního vzdělávání, například mateřských a rodinných center nebo fyzické osoby, které se zabývají vzděláváním,“ popsala Bohunka Zemanová. Žádost o podporu MAP II by podle ní měla být podána v únoru 2018 a projekt by se mohl začít realizovat v druhé polovině roku 2018.

Místní aktéři mají velký zájem o spolupráci a o sdílení zkušeností v oblasti vzdělávání. Snahou je propojit je také se sociálními službami, což vychází ze Strategie komunitně vedeného místního rozvoje Posázaví (SCLLD) na období 2014–2020. „Chceme peníze vyčleněné na realizaci Strategie investovat smysluplně, investiční i neinvestiční záměry škol proto musí do sebe zapadat, na sebe koncepčně navazovat, doplňovat se, nesmí se dublovat. Investice do vzdělávání by měly pomoci předcházet negativním jevům, které jsou následně řešeny sociálními službami,“ vysvětlila Bohunka Zemanová. Předpokladem úspěchu je podle ní to, že Posázaví o.p.s. animuje potřeby území v oblasti vzdělávání už dva roky. Připravované projekty by proto mohly mít dlouhodobější dopad – MAP II se bude realizovat až do roku 2022, což koresponduje také s realizací SCLLD.

jt

Ministerstvo školství připravuje další výzvu na Šablony

Ministerstvo školství připravuje další výzvu na Podporu škol formou projektů zjednodušeného vykazování – Šablony pro MŠ a ZŠ. Podmínkou podání žádosti o dotaci z tohoto programu je vyplnění dotazníku, který ministerstvo zašle školám na přelomu roků 2017/2018. V současné době se diskutují témata, na něž budou šablony vypsány, uvedla projektová manažerka Posázaví o.p.s. Marie Škvorová.

V první výzvě Podpory škol formou zjednodušeného vykazování, takzvaných Šablonách, ministerstvo zadalo témata, z nichž si školky a školy mohly vybrat. Jednalo se buď o takzvané personální šablony, zaměřené na podporu mzdových výdajů na školního asistenta, psychologa či chůvu, nebo takzvané vzdělávací šablony, jejichž prostřednictvím si mohli učitelé zvýšit svou odbornost – využity byly například kurzy logopedie, matematické a čtenářské gramotnosti či inklu-

ze, oblast setkávání s rodiči nebo vzájemné setkávání pedagogů různých škol. „Školy si mohly vybrat z předem daných témat, která nastavilo ministerstvo, nemohly si je samy rozšířit ani zúžit,“ dodala Marie Škvorová. Ministerstvo na Šablony zároveň alokovalo příslušné finanční prostředky. Každý žadatel mohl získat maximálně 200 000 korun + 100 korun na žáka dané školy. Minimální výše projektu musela být 200 000 korun. Projekt musí realizovat do 24 měsíců.

V území MAS Posázaví využilo nabídku ministerstva 40 mateřských a základních škol, devíti z nich pomohla šablony napsat a zadat do celostátního systému společnost Posázaví o.p.s. Byla mezi nimi mimo jiné Mateřská škola Neveklov, která měla k dispozici 409 000 korun. Vyčerpá celou částku, a to na mzdové náklady na chůvu a na další vzdělávání pedagogů. „Pomáhali jsme jim od začátku – informovali jsme je o možnos-

tech a podmínkách, jak vykazovat práce pedagogů, zaslala jsem jim přehled šablon, co si musí připravit, jaké výkazy práce mají dělat, kdy se podává monitorovací zpráva...,“ popsala Marie Škvorová.

Základní škola Bystřice mohla na Šablony získat až 976 600 korun, využila z toho 741 255 korun. Zaplatí z nich školního speciálního pedagoga, doučování a provoz klubu zábavné logiky a deskových her pro žáky školy. Základní škola a Mateřská škola Postupice měla k dispozici 793 800 korun, využije z nich 412 300 korun, a to na mzdu chůvy, doučování a na další vzdělávání pedagogů zaměřené především na inkluzi.

V rámci Šablon bylo možné dotaci čerpat i na doučování dětí, a to jak slabších, kteří si procvičují učivo, tak nadaných, kteří si rozšiřují vědomosti.

jt

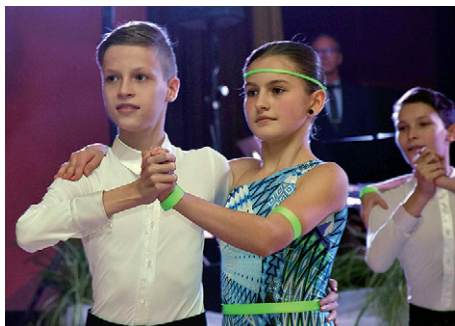
Spolupráce a podpora se regionu vyplácí

Kdo by nechtěl padesátinásobně zhodnotit svůj vklad? Obcím a městům, které spolupracují se společností Posázaví o.p.s. se to podařilo. Pravda, pouze v přeneseném slova smyslu a v souhrnném měřítku: obce a města letos podpořily Posázaví o.p.s. 2,6 milionu korun a jejím prostřednictvím pak požádaly o dotace v celkové výši 153 milionů korun – z nich bylo

do konce listopadu potvrzeno 107 milionů korun. Posázaví o.p.s. pomáhala například s administrací žádostí o dotace na stavby dopravních terminálů v Týnci nad Sázavou a Sázavě, na přístavbu a nástavbu základní školy v Kamenném Přívoze nebo na stavbu Domu sociálních služeb a sociální prevence (azylového domu) města Benešov.

„Od roku 2014 do roku 2017 se podařilo získat pro region díky našemu poradenství 392 milionů korun,“ připomněla ředitelka společnosti Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová. A další miliony korun přibudou. Jen v rámci Strategie komunitně vedeného místního rozvoje rozdělí Posázaví mezi žadatele do roku 2020 zhruba 180 milionů korun.

Společenský večer Posázaví

Malé bilancování i přátelské setkání – tak by se dal charakterizovat letošní Společenský večer Posázaví, který se uskutečnil 4. listopadu v Týnci nad Sázavou. Byl ve znamení „15“, protože se konal už popatnácté. Po celou tu

dobu byli „u toho“ vedle bývalého ředitele Posázaví o.p.s. Václava Pošmurného a nynější ředitelky této společnosti Bohunky Zemanové i majitel Společenského centra TÝNEC Miroslav Němec a nynější starosta Týnce nad Sázavou Martin Kadrnožka. Všichni čtyři vzpomínali na uplynulé roky – a nebyl to jen výčet suchých zpráv. Úsměv na tváři přítomných vzbudila třeba poznámka Vaška Pošmurného o jednom z nezaných návštěvníků prvního Společenského večera – holubovi, který se proletěl nad tanečním parketem.

Manažerka projektu Čistá řeka Sázava Denisa Cibulková netradičně připomněla tento každoroční úklid břehů řeky, když přítomným promítla němou grotesku nazvanou Jak vyčistit řeku Sázavu v 8 minutách. Černobílý

snímek, který byl vtipnou parodií na filmy s Charlie Chaplinem, natočili dobrovolníci při letošním úklidu řeky v úseku mezi Sázavou a Zlenicemi.

Ředitelka RUAH o.p.s. Marta Vacková představila krátký film, který je malým symbolickým pohledem na život každého z nás, a s nímž její společnost soutěžila o titul Neziskovka roku.

Součástí programu byl také kulturní program v podobě předtančení – kromě TSK SALTA Jitky a Karla Maršálkových se představili mistři ČR v showdance Vítězslav Rázek a Kristýna Mücková. Noblesní ohňovou show předvedla dvojice In Flamenus.

jt

Krátce z Posázaví

- Strážci památek „dobyli“ hrad Zlenice – konkrétně tým ZŠ a MŠ Sázava ve složení Petra Drahokoupilová, Ivana Pokorná, Alžběta Švačková a Jan Ostrý, který s reportáží o spisovateli Michalu Vieweghovi zvítězil ve čtvrtém ročníku soutěže Strážci památek. Soutěž pro žáky 6. až 9. tříd základních škol z regionu a žáky primy až kvarty Gymnázia Benešov byla vyhlášena v rámci udržitelnosti projektu „Po cestách a hradech doby Karla IV.“, který společně realizovaly společnosti Posázaví o.p.s. a Místní akční skupina Pomalší o.p.s. MAS Pomalší o.p.s. vybírala vítěze v rámci tradičního setkání na hradě Pořešín, kam zve žáky základních a uměleckých škol partnerských měst a obcí. Na vítězné týmy z obou regionů čekala odměna v podobě dne a noci na hradě Zlenice.

- V rámci spolupráce s MAS Rakovnícko připravila MAS Posázaví seminář o veřejných zakázkách. „Veřejné zakázky děláme už asi 10 let, problematiku známe, navíc si neustále prohlubujeme své znalosti a vzděláváme se. Rozhodli jsme se podělit o své zkušenosti se čtyřmi pracovníky MAS Rakovnícka a přizvali jsme k tomu i pracovníky měst Bystřice a Sázava. Bylo to zajímavé i pro nás, když jsme od nich mohli získat zkušenosti,“ uvedla projektová manažerka Marie Škvorová.

- Přenos českých zkušeností v oblasti strategického plánování a zapojování obyvatel do rozhodování o rozdělování veřejných financí bylo cílem studijního pobytu delegace zástupců gruzínského města Rustava v České republice. Akci pořádala společnost MEPCO (Mezinárodní poradenské centrum obcí). Kromě Prahy a Karlových Varů byl další zastávkou pětidenního putování i Týnec nad Sázavou, kde se gruzínští hosté zajímali o spolupráci samosprávy s podnikateli, neziskovými organizacemi a občany. Zástupkyně společnosti Posázaví o.p.s. informovaly gruzínské návštěvníky o podstatě a fungování MAS Posázaví, o podpoře

rozvoje regionu včetně dotačních a grantových programů i o propagaci regionu jako turistické destinace. Majitel Společenského centra TÝNEC a jeden ze zakladatelů Posázaví o.p.s. Miroslav Němec hosty seznámil s historií objektu i s jeho nynějším využitím. Z prezentace týneckého starosty Martina Kadrnožky se hosté dověděli o projektu Zdravé město a o strategickém plánování.

- Společnost Posázaví o.p.s. zorganizovala setkání v oblasti cestovního ruchu, které se uskutečnilo ve Vodním domě u nádrže Švihov. Kromě informací z regionu na něm Zuzana Janetzká ze Středočeské centrály cestovního ruchu informovala o obnově této instituce, která má zájem o spolupráci s informačními centry v regionu. Hovořila o tom, že tištěný Kaleidoskop Středočeského kraje dostane novou podobu, bude vycházet čtvrtletně, uvítají do něj tipy na akce v daném období. Webové stránky Centrály se rekonstruují ve spolupráci s krajem, teď komunikují hlavně přes sociální sítě, kde zveřejňují pozvánky s fotografiemi a plakáty na akce.

- Společenské centrum TÝNEC v říjnu opět patřilo tanci. O Cenu města Týnec nad Sázavou tu svedly boj na dvě stovky tanečních párů z celé České republiky i zahraničí. Soutěž pořádalo město ve spolupráci se společností Posázaví o.p.s., Taneční školou SALTA Jitky a Karla Maršálkových a Společenským

centrem TÝNEC. Taneční soutěže spolu tato čtveřice pořádá v Týnci nad Sázavou od roku 2003, a to vždy dvakrát ročně – v květnu se koná ještě Cena Posázaví. Odměny nejlepším párům v latinskoamerických a standardních tancích věnují místní podnikatelé. V posledních letech díky spolupráci s CESTY SKLA o.p.s. tanečníci dostávají také unikátní skleněné medaile a poháry.

- Spolupráce Posázaví o.p.s. s partnery nepočívá jen v pomoci s přípravou a administrací žádostí o dotace. Za výhodných podmínek (a s dobrou kávou) společnost půjčuje svou zasedací místnost v piaristické koleji v Benešově pro pořádání různých akcí. Letos v létě tak například poskytla zázemí příměstskému táboru Mateřského centra Hvězdička. V listopadu zde Raná péče Centra sociálních služeb Tlosovk pořádala konferenci s podtitulem „Multidisciplinární přístup pro děti raného věku“.

jt

Nový turistický průvodce a nové mapy zvou k návštěvě Posázaví

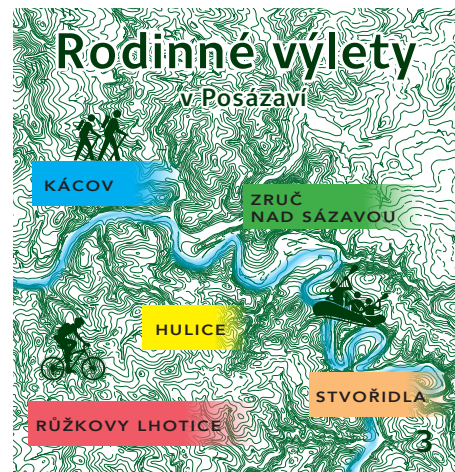
Vyhlašené i méně známé turistické cíle, přírodní zajímavosti, ale také praktické informace a tipy na výlety nebo služby nabízí nový turistický průvodce Posázaví. Navazuje na sérii skládacích map Rodinné výlety v Posázaví a stejně jako ona je k dostání ZDARMA ve vybraných informačních centrech a zařízeních partnerů společnosti Posázaví o.p.s., která nové propagační materiály na turistickou sezónu 2017/2018 vydala.

„Snažíme se každoročně připravit propagační materiály, které přilákají do regionu

kolem řeky Sázavy další návštěvníky. Podporuje nás v tom celá řada obcí, podnikatelů, neziskových organizací a dalších partnerů Posázaví o.p.s. Bez jejich finanční pomoci by mapy a publikace nevznikly,“ řekla ředitelka společnosti Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová.

Nový turistický průvodce vyšel v nákladu 40 000 kusů, z toho je 30 000 kusů v českém a zbytek v anglickém jazyce. Publikace o 44 stránkách je plná barevných fotografií a jsou v ní také informace o možnostech ubytování, stravování, sportovního vyžití a spousta dalších užitečných kontaktů pro návštěvníky Posázaví. Brožura obsahuje tipy na zajímavá a dostupná místa regionu od Stvořidel po soutok Sázavy s Vltavou. Zve ale nejen k řece Sázavě a do jejího blízkého okolí, tedy na Jílovsko, do města Sázava, Týnce nad Sázavou, Senohrab a Čerčan, Českého Šternberka či Kácova, ale také do Benešova, na Konopiště a Jemniště, na Neveklovsko, Netvořicko, Voticko a Vlašimsko.

Turistickému průvodci předcházelo vydání série tří skládacích map nazvané Rodinné výlety v Posázaví. Oblast dolního Posázaví, kterou mapy zahrnují, v nich byla rozdělena na tři části – každá z nich má z jedné strany

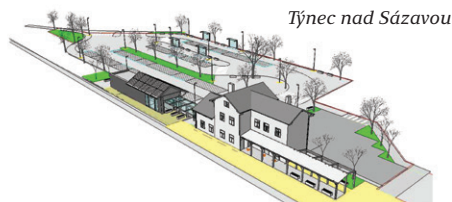

svou kartografickou podobu a z druhé strany deset tipů na výlety v daném území pro pěší, cyklisty a vodáky. Každá mapa vyšla v nákladu 20 000 výtisků (dohromady 60 000 kusů).

Podobnou mapu vydala společnost Posázaví o.p.s. naposledy v roce 2009, a přestože byla dávno rozebraná, lidé ji stále poptávali. V případě velké poptávky po nových mapách je společnost Posázaví o.p.s. připravena zajistit jejich dotisk.

jt

Nové dopravní terminály se v Sázavě a Týnci nad Sázavou začnou stavět na jaře 2018

Týnec nad Sázavou

Už příští rok by se obyvatelé Týnce nad Sázavou, Sázavy a Benešova mohli dočkat nových dopravních terminálů, které zvýší kulturu cestování hromadnou dopravou. Všechna tři města chtějí stavby realizovat s pomocí dotace. Týnec a Sázavě s projekty po celou dobu pomáhá společnost Posázaví o.p.s., byla také u přípravy projektové dokumentace benešovského terminálu.

„Na konci července jsme podali žádost o dotaci na Modernizaci autobusového terminálu v Sázavě a parkoviště P+R v ulici Gen. Vedrála Sázavského. Po přidělení manažera projektu z oddělení zprostředkujícího subjektu ITI jsme doladili veškeré náležitosti, a tím i splnili podmínky přijatelnosti a formálních náležitostí. Tím ale cesta k rozhodnutí žádosti o podporu neskončila. Naše žádost byla předána ke kontrole Centru pro regionální rozvoj ČR. Zde jsme museli doplnit a upřesnit hlavní a vedlejší aktivity projektu podle Specifických pravidel pro naši výzvu. Termíny pro dodání byly sice šibeniční, ale zvládli jsme je připravit a předat v požadovaných termínech,“ popsala Klára Škvorová ze sázavského městského úřadu. Ve druhé

polovině října město obdrželo od Centra pro regionální rozvoj ČR kladné hodnocení a v současné době čeká na vydání právního aktu. Výstavba a realizace sázavského terminálu je plánovaná v první polovině příštího roku. Celkové náklady jsou rozpočtovány na necelých 35 milionů korun.

Na jaře příštího roku by měla začít i stavba dopravního terminálu v Týnci nad Sázavou. V současné době se připravuje výběrové řízení na zhotovitele. V rámci projektu dojde k rekonstrukci autobusového nádraží. To

bude následně napojeno na vlakové nádraží a obě budovy spolu budou přímo komunikovat. Pro cestující tak bude přestup z vlaku na autobus a naopak velmi pohodlný. Starosta Martin Kadrnožka upřesnil: „Vzniknou nová nástupiště, a také budova, jejíž součástí bude čekárna a toalety. Na stavbu máme schválenou dotaci z Integrovaného regionálního operačního programu.“ Nádraží po dobu výstavby bude fungovat stejně jako doposud. Žádné odklony spojů se nechystají.

jt

Sázava

Posázavské obce a města investují do modernizace škol

Posázaví je díky blízkosti Prahy a atraktivnímu prostředí vyhledávaným místem pro život. Ruku v ruce s tím se ale zvyšuje potřeba po kvalitních službách. Patří mezi ně i systém vzdělávání. Řada zdejších obcí musí řešit především nárůst kapacity mateřských a základních škol. Většinou se jedná o investice za miliony korun, obecní rozpočty by to proto bez finančního příspěvku státu nebo Evropské unie nezvládly. S administrací některých dotací pomáhala společnost Posázaví o.p.s. V poslední době například ZŠ Čerčany postavila novou tělocvičnu a pět tříd, město Neveklov rozšířilo mateřskou školu nebo obec Kamenný Přívoz vybudovala jídelnu s kuchyní a dvě nové učebny. Město Sázava přestavělo bývalou radnici na mateřskou školu, v tomto případě si dotaci administrovalo samo.

Základní škola v Čerčanech dostala vlastní tělocvičnu

Rozsáhlá modernizace Základní školy v Čerčanech začala loni v květnu a skončila letos v srpnu. Její součástí byla stavba nové tělocvičny, pěti učeben a administrativního zázemí. Náklady na stavbu a část vybavení dosáhly 81 milionů korun, z toho 54 milionů korun pokryla dotace od Ministerstva financí, zbytek zaplatila obec ze svého rozpočtu. Část nákladů pomohou na základě dohod o spolupráci uhradit okolní obce, jejichž děti čerčanskou základní školu navštěvují.

Podle ředitele ZŠ Čerčany Miroslava Krále bylo jedním z hlavních důvodů rozsáhlé modernizace školy snížit počet dětí ve třídách. Ty byly v minulosti přeplněné a kvůli nedostatku míst musela škola nejen odvídat další zájemce, ale také zrušit některé odborné učebny – s výjimkou počítačové a jazykové učebny. Na tělocvičnu děti chodily do tělocvičny Slavoje Čerčany, přesun „zaplatily“ jednou ze dvou vyučovacích hodin a v zimě často i nachlazením.

Nová tělocvična vznikla jako nástavba nad školní jídelnou. Využívat se bude až do večerních hodin – kromě školáků bude k dispozici také místním dětským kroužkům. Pět nových tříd vzniklo nad pavilonem 1. stupně, nová administrativní část našla zázemí v nástavbě nad šatnovým pavilonem. Obec nechala na své náklady vyměnit také okna v šatnách a jídelně, s čímž původní projekt nepočítal. V průběhu stavby se ale ukázalo, že jsou v havarijním stavu.

Celkové náklady se tak vyšplhaly na asi 83 milionů korun.

Přístavbou se kapacita čerčanské školy zvýšila na 550 míst, školní družiny až na 180 míst a na 550 strávnicků ve školní jídelně.

Neveklov rozšířil mateřskou školu, kapacita vzrostla na 120 dětí

Dostavba mateřské školy v Neveklově pomohla zajistit dostatečnou kapacitu pro předškolní vzdělávání a zkvalitnit zázemí školského zařízení. Výsledkem modernizace za 7,5 milionu korun je nová třída pro

25 dětí, včetně vybavení a výdejny stravy, nových venkovních a vnitřních herních prvků a kompenzačních pomůcek i upravená školní zahrada. Nový školní pavilon město vybudovalo s pomocí dotace z Evropského fondu pro regionální operační program.

„Rekonstrukce se zvýšila kapacita naší mateřské školy na 120 dětí, což už je plně dostačující. Přijali jsme i 12 dvouletých dětí, se kterými bude dvěma paním učitelkám pomáhat chůva,“ řekla ředitelka MŠ Neveklov Eva Břicháčková. Školka má v současnosti pět tříd, čtyři z nich, včetně nové přístavby, jsou v hlavní budově v ulici Pod Radnicí, pátá třída pro předškoláky je v budově základní školy. Součástí modernizace byly kromě přístavby také úpravy školní zahrady. Vznikly na ní čtyři záhony – o každý z nich se stará jedna třída (s výjimkou nejmenších dětí), děti s pomocí učitelek na nich pěstují zeleninu.

Rozšíření školky je jedním z opatření, kterým chce Neveklov přilákat do města nové obyvatele. Modernizuje také infrastrukturu, nabízí stavební pozemky a rozšiřuje občanskou vybavenost. V blízké budoucnosti by v Neveklově mohlo najít nový domov až 100 rodin. K městečku se zhruba 2 500 obyvateli nebyl osud vždy příznivě nakloněn. V novodobých dějinách Neveklov nenávratně poznamenalo násilné vystěhování regionu během druhé světové války. Satisfakci za válečné útrapy pro něj byla nová základní a střední škola postavené před 20 lety.

Rekonstrukce školy v Kamenném Přívozu vznikla kuchyně s jídelnou i učebny

Zvýšit počet kmenových učeben, rozšířit kapacitu a vytvořit potřebné zázemí pro školní stravování bylo cílem rekonstrukce základní školy v Kamenném Přívozu. Realizace ná-

stavby a přístavby budovy si vyžádala zhruba 14 milionů korun, z toho 7,5 milionu korun pokryje dotace z Ministerstva školství a zbytek zaplatí obec ze svých zdrojů. „Ohromně nám to pomohlo. Jednak se zvýšila kapacita školy z 60 na 80 žáků a zároveň jsme vyřešili školní stravování. Kuchyně byla totiž v objektu, který jsme vrátili restituentům,“ řekl starosta Prokop Mašek. Rekonstrukce začala letos v červnu a skončila v říjnu.

Historie základní školy v Kamenném Přívozu se začala psát v roce 1863. V její budově č.p. 53 v současné době sídlí základní škola pro 1. až 5. ročník a je zde nová školní kuchyně a jídelna.

V bývalé radnici v Sázavě našla zázemí škola a městská policie

Mateřská škola, školní družina, zájmové kroužky i služebna městské policie našly zázemí v rekonstruované budově bývalého městského úřadu ve Školské ulici v Sázavě. Oprava se uskutečnila ve dvou etapách a stála dohromady čtyři miliony korun. První etapa rekonstrukce proběhla v roce 2014, stála milion korun a město ji zaplatilo ze svého. Druhou etapu za tři miliony korun, na kterou dostalo dotaci 980 000 korun ze Státního fondu životního prostředí, realizovalo v letošním roce.

„Přestavbou budovy bývalého úřadu získala školka 24 nových míst. K tomu tady vznikla dvě nová oddělení školní družiny, jejíž prostory už přestávaly stačit,“ řekla ředitelka Základní a mateřské školy Sázava Zdeňka Kotzotová. Kromě školky a družiny našly v objektu zázemí také zájmové kroužky – výtvarný, šachový, anglický, mladých hasičů a šikovných ručiček. V budově je také místnost uzpůsobená speciálním potřebám jednoho z předškoláků s těžkou formou autismu.

jt

ZŠ a MŠ v Chotýšanech se rozšířila o přístavbu s tělocvičnou

Po téměř osmi letech od prvního nápadu na rozšíření malotřídní školy v Chotýšanech se plány staly skutečností a s pomocí dotace od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy vyrostla v obci moderní přístavba s víceúčelovým sálem – tělocvičnou.

Tento projekt vznikl díky iniciativě vedení školy, žáků a jejich rodičů a s podporou obce jako zřizovatele, která prostřednictvím dobrovolného svazku obcí CHOPOS podala v roce 2016 opakovanou žádost o dotaci. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy se rozhodlo podpořit akci částkou 13,5 milionu korun a obec se zavázala k finanční spoluúčasti kolem šesti milionů korun.

Cílem bylo umožnit žákům pokračovat ve studiu v místní škole a ve známém prostředí i na druhém stupni a rozšířit kapacitu školy z důvodu zvýšeného zájmu o studium právě v této škole s rodinným prostředím, prvky Montessori a péčí o děti se speciálními vzdělávacími potřebami. Před realizací

již probíhala výuka části druhého stupně v pronajatých prostorech blízko školy, které obec nechala pro tyto účely upravit. Pro hodiny tělocviku využívaly děti tělocvičny jiných škol nebo sportovní zařízení, a vystoupení a akce pro děti a rodiče se konaly v blízkém hostinci.

Součástí stavby byla přístavba základní i mateřské školy, a s tím související zvětšení prostor kuchyně, jídelny a technického zázemí budovy. Přidanou hodnotou projektu se stalo vybudování prostoru tělocvičny a zároveň víceúčelového sálu, který byl v rámci dotace neuznatelným nákladem, a tím pádem byl v plné výši financován z prostředků obce. Po úspěšné realizaci stavby byla dne 3. 9. 2017 přístavba školy slavnostně otevřena za účasti veřejnosti. První školní den zde pan starosta Bohuslav Kovář přivítal spolu se zástupcem poskytovatele dotace, státním tajemníkem ministra školství PhDr. Fryčem, nejen prvňáčky v doprovodu rodičů, ale i ostatní nadšené děti a žáky.

Nyní má základní škola v Chotýšanech kapacitu 230 žáků a mateřská škola dvě třídy s celkovou kapacitou 50 dětí. Děti získaly nové prostory včetně učebny chemie a výpočetní techniky a učitelé zázemí odpovídající jejich počtu. Tělocvična slouží nejen pro plnohodnotnou výuku tělocviku, ale i pro pořádání školních akcí, besídek a představení. Sál tělocvičny je skutečně víceúčelový, neboť v něm využítí našly i maminky s malými dětmi, místní spolky a kurzy cvičení.

Jana Kovářová

„Škola pro mě“ nabízí inspiraci pro rodiče i učitele

Rodičům, ale i učitelům, kteří chtějí a hledají inspiraci pro své učení doma i ve školách, je určen projekt Škola pro mě. Jeho autorka Veronika Vieweghová jeho prostřednictvím předává zájemcům své zkušenosti z šestiletého domácího vzdělávání svých dvou dcer. Ke spolupráci si přizvala tři podobně naladěné dámy, z nichž jedna je speciální pedagožka, druhá vystudovala jazyky a třetí andragogiku.

„Je to projekt podporující rodiče v domácím vzdělávání. Vznikl na základě know-how lidí, kteří své děti tímto způsobem učili.

Vždycky jsme se snažili používat projektové vyučování s prvky kritického myšlení, a to je něco, co je velmi funkční, děti baví, odnáší si z toho nejvíce informací,“ říká Veronika Vieweghová. Když s domácím vzděláváním začínala, postrádala nejen úvodní „manuál“, jak na to, tedy rady, informace a možnosti, ale i podobně naladěné rodiče, s nimiž by mohla své postupy konzultovat a sdílet. Nyní chce své zkušenosti předávat dál, a to i učitelům.

O jiné způsoby vzdělávání mají podle ní zájem také rodiče dětí, které chodí do běžné školy. „Je mnoho rodičů, kteří se školou něco řeší, často musí s dětmi dělat domácí úkoly, učit se s nimi to, co ve škole nezvládly, a jiné aktivity, a nevědí jak. Některé děti jsou ve škole nešťastné a nespokojené, rodiče neumí komunikovat s učitelem a vedením školy a hledají nějakou inspiraci,“ popsala Veronika Vieweghová. Začala proto kontaktovat vedení škol a nabízí jim pomoc s vytvořením takového modelu vzdělávání, který bude atraktivní pro děti, rodiče i učitele.

„Jak potvrzuje mnoho učitelů, děti se změnilly, jsou jiné. Můžeme diskutovat o tom, kolik dětí má správně diagnostikované různé poruchy učení a kolik z nich škola jen nebaví, nudí se. Když učitel učí klasicky, je pochopitelné pro něj velmi těžké přepnout do jiného

způsobu učení. A to je vlastně jedna z možností, kterou chceme školám nabídnout – chtěli bychom jim pomoci aplikovat ve škole nejen projektové vyučování, ale ukázat i jiný náhled na vzdělávání pro 21. století. Pracovní trh se mění neuvěřitelnou rychlostí a povinností škol je reagovat na změny ve společnosti. Školy dnes připravují děti na povolání, která budou za 15–20 let. A víme dnes, která zaniknou a jaká nová vzniknou?“ vysvětlila Veronika Vieweghová. Ideální by podle ní bylo začít na venkovských malotřídních školách, kde je malý tým, a změnit jeho přístup k výuce bude mnohem snazší než ve velké městské škole.

Další informace jsou na:

<http://skolaprome.eu/> nebo

<https://www.facebook.com/skolaprome.eu/>

Program „O krok dál“ obsahuje sadu seminářů podporující, případně rozšiřující arzenál pedagogických možností, nástrojů a spektrum dovedností, aktivity k upevnění pedagogického sboru – team building, workshopy – inspirace do hodin.

- Učíme se společně s dětmi, modelujeme různé učební styly, aby si je děti mohly vyzkou-

šet a zažít. Snažím se podpořit děti, aby byly naplněny jak jejich vzdělávací potřeby, tak i zájmy, protože učení je celoživotní proces, který má být dobře uchopen a rozvinut.

- Učitel vede žáky k tomu, aby si navzájem pomáhali, podporuje spolupráci, pracuje se soutěživostí.

- Ukazují dětem, že chyba nás může posunout dál nebo nás přeměňovat, ani já nevím vše a můžu se mýlit. To, co nevíme, můžeme společně zjistit.

- Všichni – učitel i žák – se mohou kdykoliv (např. díky našemu programu) společně posunout o krok dál.

DOORS se snaží zpříjemnit život studentům i obyvatelům v Neveklově

Vytvářet příjemné a tvůrčí prostředí uvnitř i vně Obchodní akademie Neveklov je jedním z cílů zdejší studentské společnosti DOORS. Její členové už pět let připravují pro své spolužáky, učitele i obyvatele města společenské akce, besedy a výstavy, realizují školní, mezinárodní i charitativní projekty.

„DOORS je skupina studentských nadšenců, kteří chtějí něco dělat. Má asi 15 skálních příznivců/členů a zbylí studenti se do jejich akcí zapojují příležitostně,“ vysvětlila učitelka Miroslava Hulanová. Vedení skupiny převzala před třemi roky od svého kolegy, který ze školy odešel.

Za největší úspěch považuje zapojení do mezinárodního projektu Who Else? Student Local Initiatives (Kdo jiný? Studentské aktivity), který je určen pro mladé lidi, jimž není lhostejné, co se okolo nich děje. Patronát a odborné vedení projektu zajišťovala organizace Člověk v tísni. Během školního roku 2016/2017 studenti vymýšleli a realizovali různé prospěšné aktivity. Pomáhali při charitativních sbírkách nebo je sami organizovali – ať už se jednalo o sběr použitého ošacení nebo pomoc zraněným a ohroženým živočichům. Uspořádali sportovní den, Malování na ulici a Mikulášskou nadílku pro děti z mateřské školy, připravili výukové programy a pravidelnou volnočasovou tělesnou výchovu pro žáky základní školy, Vánoční jarmark nebo Den dětí. Zkrátka nepřišli ani jejich spolužáci z obchodní akademie – jim byly určeny takzvané Barevné a tematické dny.

Studenti nezapomněli ani na klienty Domova pro seniory v Neveklově – docházeli za nimi na besedy a posezení nad kávou, vyrobili pro ně drobné dárky. „Studenti měli trochu obavu, o čem si s nimi budou povídat.

Ale atmosféra byla vždycky velice příjemná,“ popsala Miroslava Hulanová s tím, že ve společných setkáních se seniory studenti pokračují i v letošním roce. Pro klienty charity v Novém Kníně také připravili přáníčka a perníčky k Vánocům.

Vůdčí osobností projektu byl Martin Bitarovec, nynější student čtvrtého ročníku. Studentskou aktivitu prezentoval spolu se Zdeňkou Haškovou, Dominikou Rumlovou a Karolínou Götzovou, kterým pomalu předává pomyslnou štafetu, letos v dubnu v Praze na setkání studentských skupin z ČR. A jejich projekt byl tehdy vyhodnocen jako nejlepší. V červnu se pak Martin zúčastnil mezinárodního setkání leaderů skupin na Slovensku. Prezentaci a video pro tuto příležitost, a to i v anglickém jazyce, připravili Martin s Dominikou.

„Člověk v tísni podporuje iniciativy mladých lidí. Chce jim umožnit, aby se prosadili, něco dokázali, chce jim poradit, jak připravit projekt, jak oslovit veřejnost, získat podporu od úřadů a vedení školy. Je to příprava pro život. Je to určitě dobrá cesta, jak mladé lidi nějakým způsobem zainteresovat, zatáhnout do společenského dění, aby nesešli jen u počítačů a nepřijímali informace filtrované přes média,“ dodala Miroslava Hulanová. DOORS se podle ní už chystá zapojit do dalšího projektu organizace Člověk v tísni, tentokrát zaměřeného na ekologickou problematiku.

Účast v podobných projektech podle Miroslavy Hulanové studenty obohacuje. Získávají přehled, utvářejí si nové pohledy na společnost. „Uvědomují si, že malé děti nejsou jen ti špunti, kteří jim překážejí třeba na chodníku, ale že jsou to bytosti, které mají radost, když k nim přijdou, že se k nim

rády přitulí, pomazlí se. Stejně tak děti ze základní školy, s nimiž se setkávají ve školní jídelně a tělocvičně, a pro něž připraví nějaký program, k nim najednou vzhlížíji opravdu jako k autoritám, a naopak studenti je pak vnímají trochu jinak. Přijdou s tím, že mladší děti jsou šikovné, překvapují je svými znalostmi. A pak si sami studenti také najednou uvědomí, že například nevhodné chování na školních akcích není to pravé a příště se jej sami vyvarují,“ uvedla Miroslava Hulanová.

Plánů mají Neveklovští hodně. Zapojili se například také do projektu 72 hodin, který letos popáté vyhlásila Česká rada dětí a mládeže. Jedná se o tři dny plné dobrovolnických aktivit, které pomohou druhým nebo přírodě. V rámci něj například navštívili klienty Domova seniorů v Neveklově. Uspořádali také netradiční sbírku na podporu Ochranu fauny ČR – věnovali jí výtěžek z prodeje bábovek, buchet a koláčů, které vyrobili a za symbolický poplatek prodali spolužákům ke svačině. Rozhodli se také zkrášlit dopravní zábrany v jedné z neveklovských ulic.

K tradičním akcím DOORS patří i sbírka použitého ošacení pro Diakonii Broumov. A plánuje další aktivity pro žáky školy – Barevný den, Košilový den... Chce také uspořádat Den otevřených dveří, kde si budou moci přichodzí – dospělí a případně i žáci 9. ročníků základní školy – vyzkoušet různé testy a kvízy, třeba i maturitní zkoušku. Zapojili se i do projektu Krokus, který realizuje irská organizace Holocaust Education Trust Ireland (HETI) ve spolupráci s Oddělením pro vzdělávání a kulturu Židovského muzea v Praze. HETI školám zdarma poskytuje cibulky žlutých krokusů, které účastníci projektu na podzim zasadí jako připomínku jednoho a půl milionu židovských dětí a tisíců dalších dětí, jež zemřely během holocaustu. Tuto smutnou historickou událost chce student OA Neveklov Martin Bitarovec připomenout také výstavou ve zdejší synagoze.

„Plánů a aktivit máme hodně. Teď bude záležet na studentech, co budou chtít uskutečnit,“ dodala Miroslava Hulanová. Aktivitu studentů podporuje, protože jí „dobíjejí baterky“. Díky DOORS je navíc její vztah ke studentům jiný než vztah učitele a žáka ve školních lavicích – jsou si navzájem partnery.

jt

Postupické děti se učí nejen v lavicích

Od letošního září na Základní škole v Postupicích realizujeme projekt s krkolomným názvem „Pokusné ověřování – Vzdělávací programy paměťových institucí do škol“. Ten má za cíl umožnit užší spolupráci škol a muzejních institucí. Ve školním roce je projekt rozdělen do dvou etap (rok 2017, rok 2018). Postupická škola byla vybrána do pilotní první etapy pokusného ověřování jako jedna z osmi škol Středočeského kraje.

Velkou výhodou je, že na tento projekt byla vyčleněna pro každou školu Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy poměrně vysoká finanční částka – 120 000 Kč. Z tohoto dotačního titulu se mohou financovat exkurze do vybraných muzeí a památníků, v nich realizované výukové programy i doprava do míst, kde se dá dějepis učit tak nějak jinak než v lavicích. Můžeme vybírat z nabídky 40 muzeí, knihoven a památníků po celé České republice.

Projekt je zaměřen na všechny žáky školy v obou stupních, včetně pedagogického doprovodu. Přestože bude náročné vyčerpat přidělenou částku do konce roku 2017 (přece jen by někdy žáci v lavicích sedět měli), pro naši školu je to jedinečná příležitost umožnit všem dětem poznat místa, která jsou pro ně finančně méně dostupná. Naším cílem je probudit v dětech zájem o historii, ukázat jim, že není jen nudným předmětem z rozvrhu, prohloubit znalosti v různých

společenských vědách a pomocí tzv. zážitkové pedagogiky si k nim vytvořit hlubší vztah. Velice cenná je především názornost, kterou mohou děti zažít, když se přímo setkávají s předměty, a prakticky si zjišťují informace, o kterých se ve škole jen vzdáleně učí.

Pavel Kaška, školní koordinátor projektu

Projekt ZŠ Dukelská Benešov „Nature around us“ získal významná ocenění

Základní škola Dukelská Benešov získala za projekt „Nature around us“ dvě ocenění: certifikát kvality – eTwinning Quality Label a 1. národní cenu v kategorii 1. stupeň ZŠ. Cena jí byla udělena v říjnu v Olomouci na konferenci Domu zahraniční spolupráce a Národního podpůrného střediska pro eTwinning v České republice.

„Žáky i učitele vidím v neformálním poznávání zemí v Evropě a získávání jazykových zkušeností. Děkuji žákům 4. B a koordinátorce projektu Mgr. Janě Uhrové za realizaci tohoto úspěšného projektu,“ uvedla ředitelka ZŠ Dukelská Hana Procházková.

Myšlenka projektu o přírodě Nature around us vznikla v červenci 2016 na multilaterální konferenci v Sofii. Zakládajícími členy byla Česká republika, Bulharsko a Slovensko, ale během prvních zářijových dní 2016 se do projektu postupně přidalo Polsko, Turecko, Španělsko a Litva. Projekt byl vytvořen na jeden rok intenzivní spolupráce všech participujících členů. Hlavním cílem bylo umožnit žákům komunikaci se stejně starými vrstevníky v jiných zemích a navázat nová přátelství. Dílčími cíli bylo několik – používat cizí jazyk v praxi – komunikovat, poznat, jak probíhá výuka v jiných zemích, jaké zde mají jejich vrstevníci zvyklosti, povinnosti i zábavu a koníčky, získat vědomosti o jiných zemích, získat znalosti o přírodě v jiných zemích, chránit přírodu a ohrožené druhy, naučit se používat k učení elektronická zařízení a programy a pohybovat se bezpečně na sociálních sítích a v prostředí internetu.

Hlavní osa projektu probíhala během celého školního roku, od října do května, v červnu vznikla z materiálů vytvořených

v projektu obrázková encyklopedie slovíček. Každý měsíc byla patronem jedna země, která uváděla jedno téma a vytvářela slovníček pro ostatní partnery, prezentaci na své téma se všeobecnými informacemi a také s největšími zajímavostmi v zemi garanta, dále vymýšlela a zadávala úkoly. Plnění úkolů a výstupy z nich mohli všichni partneři sledovat na stránkách Twinspace v eTwinningu.

V rámci projektu probíhaly i další aktivity navazující na hlavní osu: halloweenské a vánoční aktivity, pokusy s vulkánem,

chodící vodou, tvorba záložek, Den vody, čištění a jarní úklid přírody. Žáci si vyzkoušeli společné učení on-line při videokonferenci. Průvodcem a maskotem projektu byl dinosaurek Alfi, který cestoval po partnerských zemích, poznával je, seznamoval se s kamarády a zažíval dobrodružství. Během projektu se žáci naučili 70 nových slovíček, dinosaurek Alfi procestoval během 7 měsíců 6 evropských zemí. Nejdůležitější bylo, že děti si práci na projektu užily a nenásilnou a zábavnou formou se naučily a dozvěděly mnoho nových informací.

Jana Uhrová

Děti z petroupimských škol zachraňují vzácnou kuřičku hadcovou

Jmenuje se kuřička hadcová, je malá, drobná, bílé kvetoucí... a volá o pomoc. Křehká květinka roste jen v České republice, a to pouze na dvou lokalitách. A její populace povážlivě klesá – od roku 2011 se snížila o 65 procent. Zvrátit to chce projekt Život pro kuřičku, který počítá s obnovou jejích stanovišť a záchranným pěstováním v zahradách. A jedna taková skalka pro kuřičku nedávno „vyrostla“ na zahradě Církevní ZŠ a MŠ Archa a obecní mateřské školy v Petroupimi.

Projekt Život pro kuřičku realizuje tým Hany Pánkové z Botanického ústavu AV ČR ve spolupráci s Českým svazem ochránců přírody a Ministerstvem životního prostředí. Jeho cílem je zvýšit celkovou populaci kuřičky hadcové o 40 procent a zajistit dlouhodobě udržitelný systém její záchrany.

Dcera Hany Pánkové navštěvuje Církevní ZŠ a MŠ Archa, spolupráce se proto přímo nabízela. „Hana Pánková nám představila rostlinu kuřičku hadcovou a seznámila nás i s tím, co celý projekt obnáší. Domluvili jsme se, že do projektu zapojí i děti z našich škol,“ řekla učitelka Iva Sadílková ze ZŠ a MŠ Archa. Ke spolupráci přidává také obecní mateřskou školu, s níž sdílí společné příběhy.

„Vybrali jsme vhodné místo na školní zahradě, děti ho samy změřily a v hodině matematiky pak spočítaly, kolik zeminy a kamene budeme potřebovat, převáděly měrné jednotky...“, vzpomněla Iva Sadílková. V rámci pracovního vyučování pak žáci pomáhali i se stavbou skalky – vozili zeminu, usazovali kameny. Výjimečnou událostí bylo samotné osazení skalky sazeničkami kuřičky. „Připojili jsme to s naší Slavností stánků, kterou pořádáme v říjnu jako díkuvzdání. Letos jsme mimo jiné poděkovali i za rostlinné druhy a žáci druhého stupně si připravili prezentaci o chráněných rostlinách, mimo jiné o kuřičce. Každá rodina našich školáků

si pak na skalku zasadila svoji rostlinu. Podobně to o den později udělaly i děti z obecní školky v rámci dopoledního programu,“ popsala Iva Sadílková.

Na petroupimské skalce bylo vysazeno 70 rostlin. Kromě rodin školáků mají „své“ kuřičky i učitelé z Archy nebo zdejší obecní úřad. Každá rostlina dostala číslo a děti budou měřit a zaznamenávat délku a šířku každého trsu i zapisovat, kdy poprvé vykvete. Budou také sbírat semínka pro výsev, která budou poskytnuta Botanickému ústavu k dalšímu množení. „Je to dlouhodobější projekt, děti dostaly úkol a budou ho plnit. Hodně je to zaujalo, mluvím o tom,“ poznamenala Iva Sadílková.

Její slova potvrdily žákyně 5. ročníku Lucie Pospíšilová a Barbora Podroužková. „Věděla jsem, že kuřička je kytky, ale to bylo všechno,“ přiznala Lucie. Ráda pomohla s přípravou skalky. „Nejtěžší bylo vypočítat a vymy-

slet, jak bude skalka velká, ale bylo to zábavné,“ dodala s úsměvem. Barbora kuřičku přirovnala k mechu, který roste v trsu a má bílé kvítky. Je velice vzácná a roste jen u přehrady Želivka. Přiložit ruku k dílu jí nedělalo problém. „Měli jsme plánek, poskládali jsme kameny-hadce, na to dali hadcovou hlínu a nakonec hrabanku z lesa. Vymýšleli jsme, kam půjde která květinka, já ji mám uprostřed skalky,“ pochlubila se Barbora.

Podle Ivy Sadílkové je environmentální výchova součástí školního vzdělávacího programu ZŠ a MŠ Archa. „Vyhledáváme projekty, které přesahují rámec vzdělávacího obsahu. Zapojili jsme se například do vybudování naučné stezky k rozhledně Špulka a připravili jedno z jejích zastavení,“ připomněla. Projekt Zachraň kuřičku bude podle ní časově dost náročný, ale nelitují, že se do něj zapojili. Mohl by být prvním kamínkem plánované přestavby celé školní zahrady, na niž chtějí požádat o grant z programu Zahrada hrou, který uděluje Nadace Proměny Karla Komárka.

Podle informací Botanického ústavu AV ČR patří kuřička hadcová v rámci EU mezi prioritní druhy vyžadující přísnou ochranu na celém území členského státu, je chráněna i Bernskou úmluvou. Projekt na její záchranu získal podporu z komunitárního programu Evropské unie LIFE.

Kuřička hadcová roste pouze na osluněných stanovištích, jejichž horninový podklad tvoří hornina hadec. Skalky a rozvolněné trávníky, které jsou jejím domovem, jsou čím dál více stíněny rozšiřujícími se dřevinami. Jednou z aktivit projektu je proto zlepšování stavu stanovišť pomocí prosvětlování lokalit, strhávání drnu, kosení a lesní pastvy. Dalšími aktivitami je vytvoření záchranné ex-situ populace (tedy pěstované mimo místo původního výskytu), posilování populací vyséváním či vysazováním a záchranné pěstování v soukromých zahradách.

Zejména využití lesní pastvy a zapojení místních obyvatel jsou v kontextu ochrannářských projektů v ČR jedinečné. V případě kuřičky se plánuje celkoplošná realizace na asi 5 ha. Záchranné pěstování v soukromých zahradách nabídne místním obyvatelům možnost druh legálně pěstovat a přispět tak k jeho záchraně. Zájemci si mohou nechat založit na zahradě hadcovou skalku, získají návod na pěstování, sazenice kuřičky a cedulku s vysvětlením významu zapojení v záchraně rostliny. K záchrannému pěstování v soukromých zahradách bude vytvořena pracovní skupina složená z odborníků a organizací zabývajících se ochranou vzácných druhů rostlin a následně budou vybrány i další druhy vhodné pro tento způsob ochrany.

Další informace jsou na www.kuricka.cz; www.sandwort.eu a FB stránce @kuricka.

jt

Když řeka Sázava volá...

... a nemusí to být jen na jaře, kdy se těší na tradiční úklid svých břehů. Je tu s námi v každém čase a za každého počasí – ať nás „zkrápějí“ sluneční paprsky, proudy deště nebo sněhobílé vločky. Někdy se její voda dravě valí přes balvany, jindy líně omílá břehy, občas se schovává pod ledový příkrov. Pořád je ale stejně krásná, romantická, tajuplná... prostě NAŠE. Sdílejte s námi radosti a zážitky, které nám přináší, a přidejte se k nám! Kdy a kde? Samotné čištění řeky proběhne od 6. do 8. dubna 2018.

Ale rádi bychom Vás pozvali i na **festival Čisté řeky Sázavy, který se uskuteční 12. května 2018 před městským úřadem v Týnci nad Sázavou**.

„Na celodenní akci budou mít příležitost potkat se všichni partneři projektu – dobrovolníci, obce, školy, podnikatelé, neziskové or-

ganizace. Chceme všem ukázat, že Čistá řeka Sázava pro nás není povinnost, ale že nás baví se tímto způsobem starat o místa, kde žijeme, a jít tak příkladem ostatním. Cítím smyslnost a naději,“ řekla manažerka projektu Denisa Cibulková. Uvítá proto jakýkoliv nápad, který zpestří program festivalu – zájemci z řad podporovatelů podobných projektů na něm mohou představit svou vizi, tedy proč dělají, co dělají, a jak, co je na tom baví, co by chtěli předat ostatním, jaké nesou poslání...

Festival nabídne muziku v podání kapely SPB, divadlo, výstavy, sportovní zážitky, dobré jídlo a pití, a to na břehu řeky i na vodě. Jeho součástí bude Večer pro dobrovolníky, který je tradičním poděkováním všem, kteří se osobně zapojili do úklidu nebo ho podpořili finančně či materiálně. „Chceme pozvat další organizátory podobných akcí, například Uklidme Česko nebo Uklidme svět. Rádi bychom navázali zajímavé kontakty a vyměnili si zkušenosti,“ poznamenala Denisa Cibulková.

Prozradila také, že se připravuje vydání pracovních listů s tématem řeky Sázavy. Barevné stránky s příběhy budou cílit na předškoláky a děti z prvního stupně základních škol. Pomohou jim odpovědět na otázky, proč vznikl projekt Čistá řeka Sázava, jak je užitečný, proč trvá už 13 let. „Každý si v něm budeme moci najít odpovědi na svá proč – proč jsou povodně, co nám mají ukázat, proč jsou na řekách jezy, proč je důležité šetřit vodou, kam mizí voda z koupelen a kolik energie stojí ji obnovit, proč se ztrácejí zvířata z přírody,“ dodala Denisa Cibulková.

Starším dětem a mládeži by podle ní v budoucnu mohla s hledáním odpovědí na podobné otázky pomoci mobilní webová aplikace.

Chcete vědět, proč stále Držíme rytmus s Čistou řekou Sázavou? Více se dozvíte v rozhovoru s Denisou Cibulkovou na: <https://youtu.be/3KB0mIyJ51A>.

jt

Studie odtokových poměrů v povodí Sázavy – dokončena analytická část

Na začátku listopadu byla dokončena první z šesti částí projektu, který má za cíl navrhnout přírodě blízká protipovodňová opatření v povodí řeky Sázavy. První část se zabývala analýzou řešeného území, a to jak analýzou samotných vodních toků, tak i ploch v povodí tzv. kritických bodů. Dodejme, že studie má jako zájmová území hydrologická povodí vodních toků, tedy primárně sleduje „kudy voda teče“ nehledě na správní území měst a obcí.

V rámci první části studie byly analyzovány vodní toky a kritické body v jejich povodích – levostranných přítoků Sázavy, tedy Břej-

lovského potoka, Břežanského potoka, Tloskovského potoka, Janovického potoka, Maršovického potoka, Konopištského potoka, Svárovského potoka, Benešovského potoka, Čerčanského potoka, Dojetřického potoka a Křešického potoka.

Mezi řešené pravostranné přítoky patří Chotouňský potok, Turyňský potok, Mlýnský potok, Kunický potok, Lomnický potok, Mnichovka, Jevanský potok, Bohumilský potok, Oborský potok, Nučický potok a Úžický potok.

Na jaře letošního roku proběhl terénní průzkum, setkání se zástupci dotčených obcí, správců vodních toků a správce povodí. Na přelomu jara a léta bylo zajištěno geodetické zaměření vodních toků, hydrologická data od ČHMÚ a následně bylo provedeno mnoho analýz, jako hydromorfologická analýza, splaveninová analýza, byly sestaveny hydrodynamické modely řešených úseků vodních toků, jejichž výstupem jsou záplavová území. Dále byly pro přispívající plochy povodí kritických bodů sestaveny srážko-odtokové modely. Na základě všech těchto analýz byly definovány problémové lokali-

ty na vodních tocích i v místech kritických bodů.

Objednatel Posázaví o.p.s. za účasti starostů dotčených obcí průběžně kontroloval stav plnění prací prostřednictvím osmi kontrolních dnů. Poslední kontrolní den pro analytickou část trval přes čtyři hodiny a byla na něm hojná účast zástupců dotčených měst a obcí. Ze strany zpracovatele byli účastní všichni projektanti. Na tomto kontrolním dnu byly přítomnými potvrzeny problémové lokality, pro něž budou následovat návrhy řešení.

Zhotovitelem studie je Společnost VRV + DHI, zastoupená vedoucím Společníkem, firmou Vodohospodářský rozvoj a výstavba a.s. (www.vrv.cz). V roce 2018 budou následovat návrhy opatření včetně majetkoprávního vypořádání. Zhotovitel studie tedy bude i nadále v kontaktu se zástupci dotčených měst a obcí.

Více informací o průběhu prací a doposud zpracované výstupy studie je možné najít na webové stránce projektu: www.rekasazava.cz.

Kateřina Hánová

Další části projektu budou realizovány v následujícím harmonogramu:

- Návrhová část 3 měsíce – do 28. 2. 2018
- Majetkoprávní vypořádání 3 měsíce – do 30. 5. 2018
- Vyhodnocení 5 měsíců – do 31. 10. 2018
- Koncept DUR 4 měsíce – do 28. 2. 2019
- Ostatní práce 3 měsíce – do 31. 3. 2019
- Celkem 26 měsíců – do 31. 3. 2019**

Přehled a zápisy z konání kontrolních dnů a setkání řídicího výboru projektu naleznete na www.rekasazava.cz v sekci Projekty / Studie 1.

Setkání se konají vždy první úterý v měsíci v zasedací místnosti Posázaví v piaristické koleji v Benešově a jsou otevřena všem účastníkům projektu.

Rozhovor s generálním ředitelem Povodí Vltavy s.p. RNDr. Petrem Kubalou

Studii odtokových poměrů včetně návrhů možných protipovodňových opatření v povodí Sázavy připravuje Povodí Vltavy, s.p. ve spolupráci s Lesy ČR, s.p., Středočeským krajem, Posázavím o.p.s. a dotčenými obcemi. Její první část řešila oblast od soutoku Sázavy s Vltavou po Křešický potok u města Sázavy, připravovaná Studie II se bude týkat území od Křešického potoka ke Zručí nad Sázavou. Výsledkem obou studií by měl být návrh protipovodňových opatření a opatření k zadržení vody v krajině realizovaných co nejvýše na vodních tocích. Další informace jsou v rozhovoru s generálním ředitelem Povodí Vltavy s.p. RNDr. Petrem Kubalou.

Vznik Studie iniciovaly posázavské obce a města, nebude to tedy dokument vytvořený „od stolu“, ale měl by reagovat na konkrétní (praxí ověřené) situace v daném regionu. Jak to podle Vás může ovlivnit

kvalitu a realizaci budoucích vodohospodářských opatření?

Myslím si, že je to přesně ten postup, jaký má být – vycházet z iniciativy samospráv. Kvalitu a realizaci opatření budou určité nejvíce ovlivňovat konečné projekty vlastních opatření. Studie vychází z praxe obcí a správců vodních toků při řešení problémů způsobených zvýšenými stavy vodních toků, případně při výskytu extrémních srážek, kdy budou navržená opatření směřována na přesně určená místa. Jelikož jednotlivá opatření budou i na pozemcích, které nejsou ve vlastnictví obcí nebo správců vodních toků, ale soukromých vlastníků, je pravděpodobné, že ne vždy se je podaří prosadit. Proto studie vytváří taková opatření, která mají reálnou šanci na uskutečnění.

Kromě specifikace opatření vedoucích ke zmírnění rizika škod způsobených budoucími povodněmi nebo přivalovými dešti bude studie řešit také opačný extrém – dopady změn klimatu – tedy sucha. Měla by navrhnout opatření vedoucí k zadržování vody v krajině. Nakolik je tento problém aktuální v povodí Sázavy a jak se v současnosti řeší?

V povodí Sázavy se letos projevilo sucho zejména v letních měsících, doprovázené určitým nedostatkem vody, který byl zčásti kompenzován díky toku Želivky. Na ostatních vodních tocích v povodí Sázavy je řada rybníků, které situaci udržují v relativně slušném stavu. Na základě výstupů některých studií je území jak Kraje Vysočina, tak Středočeského kraje, výhledově ohroženo suchem. Lze tedy říci, že situace se suchem zde není ještě kritická, ale to neznamená, že hrozbu sucha v této oblasti podceňujeme. Podílíme se na povolování jednotlivých soukromých projektů vedoucích k zadržení vody v krajině, jako jsou menší vodní nádrže, revitalizace, tůňe.

Jednotlivé úpravy vyplývající ze Studie už budou na vlastních pozemcích – jak jim může Povodí Vltavy s.p. pomoci s realizací?

U drobnějších úprav a opatření, které budou vznikat z iniciativy soukromých vlastníků na jejich pozemcích, můžeme pomoci odborným poradenstvím a odborným vyjádřením. Ovšem větší stavby, jako jsou například poldry nebo nádrže, budou muset být řešeny investorsky ve spolupráci s obcemi a městy. V případě opatření přímo na vodním toku bychom převzali roli investora. Celá Studie vychází z předpokladu, že financování vybraných opatření by mělo být z různých zdrojů programového financování tak, že v konečném důsledku bude záviset na podmínkách těchto programů, které rovněž stanovují, kdo může být žadatelem o finanční zdroje.

Jak hodnotíte spolupráci a zapojení Posázaví o.p.s. do projektu a jaký má tato spolupráce význam pro Povodí Vltavy s.p.?

Posázaví o.p.s. tvoří v tomto projektu důležitou součást jako koordinátor všech zúčastněných stran. Bez jejího podílu by se celá akce nemohla uskutečnit. S Posázavím o.p.s. spolupracujeme již řadu let i na jiných projektech a myslím, že se tato spolupráce daří a jsme za ni rádi. Jak jsem uvedl v odpovědi na první otázku, zapojení obcí do obdobných projektů je neefektivnější cesta, jak dojít k cíli. Obce musí samy cítit, že se jedná o spolupráci, která jim něco přinese, a samy znají místní poměry nejlépe. My zase do této spolupráce vnášíme ten odborný pohled a určité možnosti řešení dané problematiky. Z mého pohledu se tedy jedná o skvělý příklad spolupráce i pro jiné regiony, pro jiné části povodí, které spravujeme.

jt

Čerčanská koupadla ožívají

Navrátit zašlou krásu čerčanským koupadlům chtějí potomci původních majitelů. Plánují je přeměnit ve sportovní a rekreační areál s restaurací, tenisovými kurty, dětským hřištěm i venkovní posilovnou.

Historii prostoru připomíná Ing. František Stejskal sr. v knize Čerčany, která vyšla v roce 2006 v nakladatelství Grada Publishing, a.s.:

„Můj pradědeček František Vávra pocházel ze staré mlynářské rodiny a byl vlastníkem mlýna na místě dnešní výstavní síně a restaurace Mánes v Praze a „Vávrova mlýna“ – dnešního Poštovního muzea. V roce 1905 zakoupil mlýn v Čerčanech. Se svojí ženou Annou měl tři děti – Otů, Jiřího a Jaroslavu – moji babičku. Obnovený mlýn zdědil Ota, který ho ještě před vypuknutím druhé světové války prodal. Nicméně celá rodina si Čerčany oblíbila

a ráda a často se sem vracela a rekreovala se zde. Babička Jaroslava se provdala za Františka Stejskala, jehož sportovní duch spojený s jeho finančními možnostmi mu umožnil výstavbu čerčanských koupadel, tenisových kurtů, koňských stájí a parkurové dráhy.

Během manželství dědečka Františka a babičky Jaroslavy se jim jako první narodil můj otec František a jako druhá dcera Jaroslava. Jaroslava byla následkem dětské obrny handicapována, ale díky jejímu nezlomnému sportovnímu zápalu a elánu se vypracovala až do reprezentace v parkurovém skákání a i její plavecké výkony byly obdivuhodné. Pro její zálibu ve sportu pro ni byly Čerčany ideálním místem. Proto zde trávila větší část roku.

„Pánská“ část naší rodiny se věnovala především hře tenisu. Dědeček byl aktivním členem výboru I. ČLTK na Štvanici a otec za mlada třikrát vyhrál Juniorský pohár (předchůdce

➤➤➤

dnešní Pardubické juniorky) a později hrál za reprezentační družstvo. Spojením rodiny se Štvanicí sportovně profitovaly i Čerčany, protože díky tomu se zde mohla odehrávat exhibiční utkání (zápasy nejlepších tenistů republiky).“

Plány současných majitelů areálu prozradí rozhovor s Mgr. Františkem Stejskalem jr.:

Jaký je hlavní důvod, proč se pouštíte do rekonstrukce koupadel a okolí?

Vylepšení prostoru koupadel, tábořiště a tenisových kurtů je takovou naší rodinnou srdeční záležitostí. Jsme s tímto místem spojeni více než 100 let. Začít opravovat jsme ale mohli pořádně až nyní. Změna režimu připravila naši rodinu o veškerý majetek a jeho navrácení po revoluci bylo komplikované, zpátky jsme dostali v restitucích jen půlku, a teprve loni se nám konečně povedlo odkoupit zbylou část. Naším cílem je vytvoření sportovního a rekreačního zázemí, chtěli bychom navrátit

tomuto místu zaslou krásku. Doufáme, že se nám podaří i to, že by byl objekt ekonomicky soběstačný.

Na tuto lokalitu jste již vytvořili projektovou dokumentaci. Můžete nám trochu popsat, co zde vznikne?

Epicentrem celého areálu bude prostor, kde je restaurace a vchod do koupadel. Za restaurací vytvoříme dva nové tenisové kurty, protože ty stávající jsou kapacitně nedostačující a neumožňují pořádat větší turnaje. Nově zde bude také dětské hřiště a venkovní posilovna pro dospělé. Na hřiště bude výhled z terasy restaurace umístěné směrem ke vchodu na koupadla. Na koupadlech jsme začali re-pasovat kabinky, ještě je zbývá natřít, chtěli bychom docílit vzhledu plováren za první republiky. V prostoru tábořiště právě vytváříme hřiště na plážový volejbal. Současně probíhá i terénní úprava místa pro stanování, srovnáváme povrch a máme v plánu zasázet pár stromů a keřů, aby měli lidé dostatek stínu

a větší soukromí. Už loni jsme začali se za-teplovacími pracemi na turistické ubytovně a renovujeme sociální zařízení.

Jak bude areál fungovat, kdo ho bude provozovat? A nebojíte se záplav?

Záplav se nebojíme, to je tutovka, že to přijde, musíme se s tím naučit žít. Kvůli záplavám nebudeme hospodu více rozšiřovat, ale vylepšit ji chceme. Rádi bychom, aby byla více pro rodiny a sportovce, než jen na pivo. Také to bude záležet na tom, koho seženeme, kdo ji bude provozovat. Chtěli bychom sehnat nejlépe někoho, kdo zastřeší celý areál. Sami na provozování nemáme kapacitu.

Kdy plánujete dokončení prací?

Celý projekt musí být hotov do konce června, protože jsme na něj dostali 50% dotaci od Ministerstva pro místní rozvoj a součástí podmínky je dokončení stavby. Můžete se tedy těšit na novou letní sezónu.

LŠ

V benešovské prodejně čokolády CHOCO MIX&GO nabízejí kávu z vlastní pražírny

Vlastní čerstvě praženou kávu, která nečká na zákazníka dlouhé měsíce ve skladech, nabízí prodejna čokolády CHOCO MIX&GO v Benešově. Produkty její malé lokální pražírny jsou k dostání také v pobočkách v Kolíně a Říčanech nebo ve vinotéce na sídlišti v Týnci nad Sázavou.

Obchod původně prodával kávu od jiných dodavatelů. Majitelům ale nevyhovovala čerstvost dodávané kávy. Před dvěma roky se proto pustili do pražení vlastní kávy. První vzorky vznikaly na malé domácí pražičce. „Celá rodina pak byla ‚obětí‘ testování kávy,“ směje se při vzpomínce dcera majitelů Lucie Onderčaninová. Výsledkem byla lahodná voňavá směs zrnkové kávy z oblasti jižní a střední Ameriky, stoprocentní Arabika, která dostala jméno Konopištská romance. Vyráběla se v malé pražírně v Pra-

ze, zákazníkům chutnala a poptávka po ní rostla. Majitelé se proto rozhodli pořídit si vlastní pražírnu, kterou uvedli do provozu letos v létě v Chrástě nad Sázavou. A rozšířili také sortiment – pro zaryté příznivce „turka“ namíchali směs kvalitních Arabik a indické Robusty, která nese název Posázavský Pacifik.

„Káva z klasických obchodů leží většinou dlouhé měsíce ve skladech a ztrácí tak na kvalitě. Proto majitelé preferují, aby se čerstvě pražená káva během několika týdnů vypila. Tohoto cíle lze dosáhnout nejlépe v malé lokální pražírně,“ dodala Lucie Onderčaninová.

První prodejnu s manufakturou dárkových balení majitelé otevřeli v listopadu 2011, v červnu 2014 ji přestěhovali do větších pro-

stor v Pasáži 175 v Tyršově ulici v Benešově. Nabízejí v ní malé balíčky se sladkou pozorností i velké luxusní dárkové koše, čokoládové pralinky, oříšky a suché plody v čokoládě, tabulkové čokolády, bonboniéry, kakao, víno a kávu.

Více informací je na www.mixandgo.cz.

jt

Panorama Golf Resort Kácov – stavba roku 2017 Středočeského kraje

Na počátku všeho byla myšlenka – myšlenka vybudovat výjimečný golfový resort, který by dotvořil nádhernou krajinu Posázaví a harmonizoval ji s přirozenou lidskou potřebou setkávání a pohybu na čerstvém vzduchu. Počátkem letošního roku byl Panorama Golf Resort Kácov pro veřejnost otevřen. A už letos získal v rámci prestižní soutěže Stavba roku Středočeského kraje hlavní cenu za mimořádný přínos architektonického řešení klubovny spolu s propracovaným konceptem řešení krajinářských úprav. Projekt významně přispívá k rozvoji turistického ruchu v regionu.

Samotné hřiště, které je svým designem formováno do tzv. parklandového typu, se skládá ze tří samostatných devítek, které se dají vzájemně kombinovat. River, devítka ovínutá prstencem řeky Sázavy s množstvím meandrů a slepých vodních ramen, která tvoří přirozené překážky pro zvýšení herní atraktivity této části hřiště, nabízí klid a intimitu, přerušovanou jen občas zvuky vodního ptactva, či zahoukáním Posázavského Pacifiku. Meadows, devítka vedoucí loukami a remízky, horskou bystrinou uhánějící z mírného kopce směrem k jednomu z četných jezírek a dechberoucí tříparovou jamkou hranou z odpalíšť doslova přilepených ke skále přes nádherné údolí,

nutí hráče přemýšlet a těšit se na každou další ránu. Forest, devítka, jež nabízí úchvatné pohledy na okolní krajinu, kde každá jamka je výzvou k pokoření a která byla hlavní inspirací při volbě jména resortu...

Středem celého resortu je ikonická stavba klubovny z pera architektonické huti Martina Rajniše. Dřevo, kámen a sklo, to jsou hlavní materiály propojené v harmonickém celku, který jako by se vznášel na vodě přilehlého jezera. V klubovně jsou umístěny další služby, bez kterých se návštěvníci resortu neobejdou, prostorná lobby s recepcí a velkým krbem, šatny s velkorysým příslušenstvím pro hráče, konferenční centrum a restaurace. Ve druhém podlaží jsou umístěny hotelové pokoje, každý s prostornou terasou a výhledem na řeku Sázavu či

na golfové hřiště. Ubytovným hostům je zde k dispozici i prostorná terasa s vířivkou.

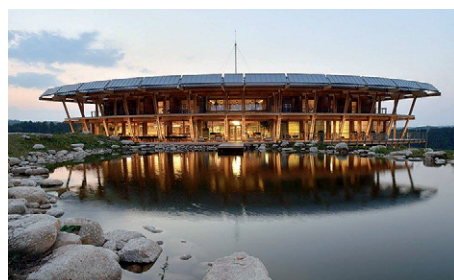
Restaurace Panorama si za první rok své existence získala značné množství příznivců. Základem jsou suroviny z vlastní ekofarmy Kozojedy, která se nachází nedaleko resortu a která zásobuje restauraci hovězím, vepřovým a drůbežím masem a čerstvou zeleninou. Tým renomovaných kuchařů vytvořil pro restauraci koncept založený na tradičních krajinářských recepturách v moderním pojetí s respektem k dané sezoně. Hlavním heslem je čerstvost a kvalita, každé jídlo má svou historii a filozofii. Samozřejmostí jsou též domácí limonády a místní kácovské pivo.

Nedílnou součástí resortu jsou i velkoryse pojaté tréninkové prostory. Na rozlehlém driving range s krytými odpalíšti a cvičnými greeny si může kdokoli přijít vyzkoušet, jak chutná opravdový golf pod dohledem na slovo vzatých profesionálů. Pro zvýšení pohodlí golfových hráčů je k dispozici flotila nejmodernějších golfových buggy s lednicí, která je vybavena nápoji a drobnými potřebami pro hru.

I o děti může být postaráno, ať již v rámci dětské golfové akademie, kde mohou podniknout své první golfové kroky, nebo na dětském adventure hřišti, kde mohou ventilovat svou přirozenou radost z pohybu.

Celý resort je tedy doslova multifunkční, není určen jen hráčům golfu, každý návštěvník je vítán a je pouze na jeho rozhodnutí, kterou z nabízených služeb resortu si zvolí. Celý tým Panorama Golf Resortu, známý svým přátelským a vstřícným přístupem, se těší na své klienty opět od března 2018.

jp

Hovězí z farmy od Palečků míří přímo ke konečnému spotřebiteli

Karabáček, husička, pupek, šál, holubička, ořech, válec, špička – že nevíte, o čem je řeč? A co krk, plec, hrudi, žebro, roštěnec nebo svíčková – už přihořívá? Když to všechno totiž poskládáte dohromady, dostanete kus parádního hovězího. Třeba z rodinné farmy Palečků z Krusičan u Týnce nad Sázavou. „Naším cílem je produkovat vlastní domácí potraviny – chceme si tak zajistit alespoň částečnou soběstačnost a potravinovou nezávislost,“ říká majitel firmy MVDr. Luděk Paleček – farmář a veterinář v jedné osobě.

Rodinná farma hospodáří na přibližně 40 hektarech zemědělské půdy, na níž pěstuje především krmiva pro svá hospodářská zvířata. Kromě skotu masných plemen Blonde d'Aquitaine, Charolais a Masný simental se v menší míře věnuje také chovu ovcí, prasat, drůbeže, králíků a včel.

Nosným programem farmy je chov skotu. Kvalitní hovězí maso získává z vlastní produkce – zvířata chová 1,5 až 2 roky ve volném ustájení. „Řídíme se takzvanými zása-

dami pěti svobod, což jsou principy blízké ekologickému hospodaření, nejsme ale bio-farma. Skotu předkládáme pouze krmiva, která jsme sami vypěstovali a vyrobili – obilné šroty, seno a senáže z víceletých i jednoletých píceň,“ popsal Luděk Paleček. Vztah k regionu dokumentuje i značka KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt®, kterou Hovězí z farmy od Palečků letos získalo.

Po skončení doby výkrmu skot dopraví na nedaleká jatka, kde sami dohlíží

na průběh porážky. Druhý den po porážce maso převezou do vlastní chladicí komory, kde je nechají ve čtvrtích zrát 10–14 dnů. Potom ho rozbourají, naporcují, vakuově zabalí a distribuují přímým spotřebitelům chladícím vozem, nebo si je zájemci mohou vyzvednout přímo na farmě. Maso nabízejí prostřednictvím facebookových a webových stránek, mnozí zákazníci přijdou na doporučení známých. „Poptávku zatím stačíme pokrýt,” dodal Luděk Paleček. Vzhledem k velikosti chladicích prostor předpokládá, že ročně porazí a zpracují kolem 25 kusů skotu. „Rodiče se na statek v Krusičanech přestě-

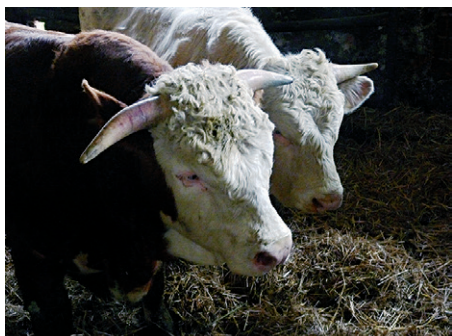
hovali, když mi byl asi rok. Hospodařit nás učil děda,” prozradil Luděk Paleček. Ani dřina, kterou to s sebou neslo, ho neodradila od studia střední zemědělské školy a poté ze Veterinární a farmaceutické univerzity. „Zatímco si spolužáci domlouvali termíny zkoušek, já jsem řešil, kdy zaseju pšenici,” zavzpomínal na vysokoškolská léta.

Oporu má v rodině – zejména v rodičích a bratrovi, kteří mu s hospodářstvím pomáhají, i když sami mají svá zaměstnání. Velkého spojence našel také v partnerce, která je v současnosti na rodičovské dovolené. To

jí však nebrání věnovat svůj volný čas chovu malých hospodářských zvířat a veškeré práci, která je spojená s výrobou hovězího masa – od propagace farmy, vyřizování objednávek a plánování porážek až po nachystání každého jednotlivého balíčku hovězího masa pro zákazníky. Jediným zaměstnancem farmy je zatím Luděk Paleček sám, do budoucna ale předpokládá, že na plný úvazek zaměstná i někoho z rodiny.

Více informací je na www.hovezizfarmy.cz nebo www.facebook.com/hoveziodpalecku/.

jt

Známe nové držitele značky KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt®

Certifikační komise pro značku KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt® udělila certifikát třem novým žadatelům. **Martina Poustecká** ze

Střechova získala značku pro kolekci svých originálních ručně malovaných hedvábných šátků a šál. Její práci mohou návštěvníci vidět od 30. listopadu v Podblanickém ekocentru ČSOP Vlašim na výstavě Malovaný svět. Dalším certifikovaným výrobkem je **Hovězí z farmy od Palečků**. Vyzrálé hovězí z býků si zájemci mohou na objednávku zakoupit přímo na farmě v Krusičanech nebo využít možnost rozvážky. Třetím úspěšným žadatelem byla **Turistická ubytovna a občerstvení Bisport Kácov**. Tato přátelská základna pro vodáky i turisty nabízí nejen zázemí, ale i celou řadu aktivit, jako je půjčovna lodí, raftů

nebo kol. Bisport Kácov je ideálním místem pro podnikání výletů do Kraje blanických rytířů a Posázaví.

V současné době může značku „KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt®“ používat celkem 29 certifikovaných výrobců a 4 služby. Aby mohl žadatel značku získat, musí jeho výrobek nebo zařízení splňovat předepsaná kritéria. K nim patří zejména jasná vazba na region a jeho tradici, dále kvalita a ohled na životní prostředí.

Další kolo udělování této regionální značky proběhne na jaře 2018. Případní zájemci se mohou průběžně hlásit u koordinátorky regionální značky Aleny Konvalinové ([alena.konvalinova@csop.cz](mailto:konvalinova@csop.cz)).

Alena Konvalinová

Na Tržiště pro informace o posázavských výrobcích

Chcete vědět, kde nakoupit pěkné dárky, kvalitní maso, chutné koláče, řízné pivo, čerstvou zeleninu, med, křehké sklo nebo dřevěné hračky? Stačí se podívat na virtuální Tržiště na www.posazavi.com. Najdete

tam tipy na místní producenty, včetně těch, kteří jsou držiteli značek KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt® nebo Regionální potravina. Že jste mezi nimi nenašli „toho svého“ osvědčeného uzenáře,

pekaře, včelaře, mlékaře, rybáře, keramika, uměleckého kováře, rolníka...? Nevadí, napište nám na tumova@posazavi.com a my to napravíme!

Mladí benešovští tanečníci z TSK SALTA patří mezi nejlepší v republice

Čtyři juniorské páry sportovního klubu benešovské Taneční školy SALTA Jitky a Karla Maršálkových (TSK SALTA) patří k nejlepším v republice. Vojtěch Polák s Lucií Bartůškovou si letos „vytancili“ nejvyšší třídu A, další tři páry postoupily do výkonnostní třídy B. Na podobný úspěch klub čekal 17 let.

„Je to druhá nejlepší taneční skupina, kterou jsme v historii klubu vychovali. Ze šesti párů, které v ní jsou, patří čtyři páry mezi nejlepší v republice. Podařilo se to hlavně díky poctivému přístupu všech tanečníků k tréninkům i podpoře ze strany jejich rodin,“ řekl Karel Maršálek. Vojtěch Polák s Lucií Bartůškovou si vytancili nejvyšší třídu v latinskoamerických tancích, ve standardních tancích jim k nejvyšší příčce ještě kousek chybí. Další tři páry – Adam Slepíčka s Janou Klápovou, Vojtěch Blažek s Adélou Neradovou a Vojtěch Mareš s Annou Bártovou – postoupily do výkonnostní třídy B.

Vojtěch Polák s Lucií Bartůškovou tvoří taneční pár už osm let, od první třídy základní školy. Oba shodně tvrdí, že latinskoamerické tance u nich vedou. Zatímco Vojtěch má nejraději jive, Lucie miluje sambu. Postup do nejlepší taneční třídy A berou jako velkou výzvu. „Budeme muset ještě víc trénovat,“ říkají. Ale nebojí se toho a cíl mají jasný – proboujet se na mistrovství České republiky. Čas si ale najdou i na své koníčky, kterými je pro Vojtu kytara a pro Lucii atletika. „Běhám překážky a vím, že jednoho dne si budu muset vybrat mezi tancem a atletikou. Ale teď to neřeším,“ dodává Lucie.

Čtyři roky tvoří taneční pár Vojtěch Mareš a Anna Bártová. I oni mají raději „latinu“, a to shodně sambu. Anička si při tom snaží udělat ještě čas na keramiku, Vojta zase na florbal. „Jedničkou“ pro oba je ale v současnosti tanec. Se svým zatím největším úspěchem – postupem do třídy B – se nespokojí. „Naším snem je být první na mistrovství České republiky,“ nebojí se prozradit Anna.

Latina, konkrétně samba, je číslem jedna i pro Adama Slepíčku a Janu Klápovou. „Tanec mě baví, vybiju si při něm energii,“ říká Adam a Jana přitakává. Nevadí jim, že tomu koníčku obětují téměř všechny svůj volný čas, i když mají i jiné záliby – Adam má rád adrenalinový parkur, Jana lukostřelbu. Kompenzací jim jsou poslední úspěchy – vytancování skupiny B v latinskoamerických i standardních tancích.

Vojtěch Blažek a Adéla Neradová spolu tančují šest let. Oblíbili si zejména standardní tance, konkrétně quickstep. „Tanec se mi líbí, nejtěžší je asi dát dohromady nové sestavy,“ říká Vojtěch. Adéla dodává: „Vytančit si třídu B bylo dost těžké, trvalo nám to asi tři měsíce. Museli jsme na soutěžích nasbírat potřebný počet bodů a pětkrát se proboujet do finále.“

Za zmíněnými úspěchy všech párů je podle Karla Maršálka především velká dřina. Děti trénují třikrát týdně, k tomu mají ještě individuální lekce s trenéry. V současnosti s páry pracuje finalista mistrovství republiky v latinskoamerických tancích Lukáš Chmelík, hlavním trenérem standardních tanců je vicemistr republiky Vítězslav Rázek. Na rozvoji taneční výkonnosti se podíleli i Jitka, Karel, Iva a Lenka Maršálkovi, kteří děti vedli od jejich prvních tanečních kroků.

„Práce s dětmi je těžká, ale baví mě,“ říká Lukáš Chmelík. Taneční páry, které trénuje, už „má v oku“, takže si troufne odhadnout, kam by to mohly dotáhnout. „Nezáleží na tom, co momentálně umí, ale jak to mají srovnané v hlavě. Tanec je těžký sport už kvůli tomu,

že se dělá v páru. Oba tanečníci proto musí být stejně naladěni, v dospělosti spolu tráví veškerý čas, a to bývá těžké,“ poznamenal.

Podle Karla Maršálka je také velice důležitá podpora tanečníků ze strany jejich rodičů. „Tanec není nejlevnější sport. Musí se koupit boty, šaty, zaplatit trenéry, cesty na soutěže... Hodně rodičů tomu třeba obětuje dovolenou u moře,“ dodal Karel Maršálek. Náklady se klubu daří mírně snížit díky městu Benešov, které mu pronajalo k tréninkům aulu v gymnáziu.

Letošní úspěch přisuzuje Karel Maršálek i „šťastné“ ruce při výběru dětí, složení párů a spolupráci jejich rodičů. „Nejsme kolektivní sport, taneční páry se nedají měnit podle nálady. Přejde puberta, holky a kluci mají jiné zájmy a začne to mezi nimi zadržávat. Musí se proto naučit tolerovat názor druhého a udělat ústupky. Je to jako v běžném životě – bez vzájemné tolerance to nejde,“ poznamenal Karel Maršálek.

Děti do své taneční školy si Maršálkovi vybírají už ve školce. V každé třídě začíná kolem 20 až 25 dětí. „Jakmile na ně naložíme trochu větší nároky, některé to vzdají a odejdou. Někdy se nám zase nepodaří vytvořit šikovný pár, třeba je šikovná holka, ale kluk, který by se k ní hodil, je moc malý. Atributů, podle kterých sestavujeme taneční dvojice, je strašně moc,“ dodal Karel Maršálek. Trpělivější jsou podle něj spíše chlapci. „Máme zkušenost, že holky odpadnou s prvními neúspěchy, přestane je to bavit, kluci většinou vydrží a obětují tomu víc,“ poznamenal.

Sportovní klub TSK SALTA vznikl v roce 1994. Vybrané dětské a juniorské páry se v něm věnují standardním a latinskoamerickým tancům na soutěžní úrovni. Do vyšších výkonnostních tříd postupují na základě takzvaných postupových bodů, které získávají v postupových soutěžích, a účastí ve finále. Pro postup do vyšší třídy je nutné získat 200 bodů a pět účastí ve finále.

jt

Tančí celá rodina

Karel Maršálek se k tanci dostal vlastně náhodou. V mládí hrával volejbal a svou účast v tanečních rezolutně odmítal. Kamarádka z benešovského paneláku, kde na konci 60. let minulého století s rodiči bydlel, ho však přesto do tanečního kurzu přihlásila. Nezbylo mu pak nic jiného, než hodiny s polkou, valčíkem či waltzem absolvovat. A vznikla z toho láska na celý život. Tanci propadla také jeho manželka Jitka i dcery Iva a Lenka. Jejich vztah k této pohybové společenské aktivitě lze jednoduše parafrázovat slovy „tančí celá rodina“.

„Po skončení tanečních jsem začal spolupracovat s Janem Franclem, který vedl hodiny tance v Týnci nad Sázavou, Benešově a Voti-

cích. Dělal jsem mu asistenta, zprvu s partnerkou z tanečních, později sám. Po vojně jsem se k tancování vrátil a začal spolupracovat s Jiřím Kotábem, který převzal štafetu po panu Franclovi,“ popisuje Karel Maršálek. V roce 1981 začal učit předtaneční výchovu na základní škole v Divišově. Byly to jeho první samostatné kroky v kariéře učitele tance. Že to s ním myslí vážně, potvrdil o šest let později, kdy se s manželkou pustili do studia společenského tance na konzervatoři a v roce 1993 založili Taneční školu SALTA.

S manželkou Jitkou je svedl dohromady – jak jinak, než tanec. „Měli jsme každý své taneční partnery, a když oba s tancem pře-

stali, s manželkou jsme si tak nějak na sebe zbyli. A stal se z toho závazek na celý život,“ zavzpomínal Karel Maršálek. Taneční hodiny vedli, nebo dosud vedou ve Vlašimích, Benešově, Čerčanech, Uhlířských Janovicích, Dolních Kralovicích, Čechticích, Trhovém Štěpánově či Neveklově.

I když je tanec dřina, Karel Maršálek nelituje, že se mu upsal. „Částečně je to sezonní zaměstnání, když se rozjedou všechny kurzy, učíme sedm dní v týdnu, na parketě jsme minimálně osm hodin denně. Když přijde doba prodloužených, není výjimkou, že odejdeme z domu před 8. hodinou ráno, vrátíme se tam o půlnoci, a druhý den jede-

>>>

me od rána nanovo. Do toho jsem ještě aktivním funkcionářem Českého svazu tanečního sportu, kde dělám vedoucího soutěže nebo porotce, takže o sobotách a nedělích jezdím po republice. Odreagovat se chodím ve středu večer na tenis, manželka si v tu dobu chodí zacvičit, snažíme se to tak každý týden dodržet. Přijdeme na jiné myšlenky, vypneme, jinak v sezoně nemáme jediný volný večer. Dcery vedou sportovní klub, přitom chodí do zaměstnání. Když je třeba, vypomáhá nám i zeť, který u nás taky tančil," poznamenal Karel Maršálek.

Už si ani nepamatuje, kdy si s manželkou zatančil jen tak pro radost. Možná na „Silvest-

ra“, který pořádají pro účastníky tanečních pro dospělé, jinak ale podobné akce nevyhledávají. „To v podstatě ani nejde. Pořádáme třeba Květinový a Jarní ples v Týnci nad Sázavou. Musíme ale kolem nich organizačně všechno zajistit, postarat se o program, takže ani tam se na parket nedostaneme. Ne že bychom nechtěli, vždyť oba rádi tančíme,“ dodal. Osobně má raději standardní tance, manželka preferuje latinskoamerické.

Zájem o tanec v posledních letech stoupl i v souvislosti s úspěchem televizní soutěže StarDance. „Na přímé přenosy jsme se nedívali, obvykle jsme byli tou dobou v práci. Ale výsledky jsme sledovali na internetu.

Spoustu tanečníků, kteří v ní vystupovali, totiž známe,“ uvedl Karel Maršálek. StarDance je podle něj kultivovaná akce, kterou kvitují hlavně dospělí. „Měli jsme z toho zprvu zamotanou hlavu, protože se najednou do tanečních pro dospělé přihlásilo až 60 párů a na parketu po sobě doslova šlapali. Ale není výjimkou, že s námi některé páry tančí i 25 let – chodí k nám už jejich děti,“ podotkl Karel Maršálek. Přesto by neměnil. „Tanec je naší prací, a zaplatí pánbůh za ni. Někdy člověk hubuje, že už toho má dost, netrpělivě vyhlíží konec sezóny, ale potom přijde srpen a my už se znovu na učení těšíme,“ konstatoval.

jt

Musíme si pomáhat a mluvit spolu

Mateřské centrum Hvězdička otevřelo tělocvičnu v nových prostorách. Pokračuje v rozšiřování svého záběru i na aktivity pro rodiče se staršími dětmi, dospělá a senio-

Příští rok oslaví Mateřské centrum Hvězdička už 15 let od svého založení. Za tu dobu prošly Hvězdičkou stovky, možná tisíce lidí – dětí i dospělých. V současnosti nabízíme desítky kurzů, kroužků, cvičení, besed, přednášek či poradenství. Jsme však rádi, že zůstáváme věrni původnímu poslání, proč centrum vzniklo, a to, že vytváříme prostor pro setkávání lidí, vznik nových přátelství, a také místo, kde se, kdo má zájem, může zapojit a dělat něco pro druhé.

Léto bylo perné. Budovali jsme novou tělocvičnu

Kdo by si myslel, že po těch letech už jde vše hladce a všude jsou samá pozitiva, pletl by se. Právě v posledním roce jsme si zažili dost překotné období. Po dlouhých, a ne příjemných, jednáních jsme v polovině roku opustili prostory tělocvičny, kterou jsme si tři roky pronajímali od města Benešova.

Ukázalo se, že heslo „Co tě nezabije, to tě posílí“ u nás platilo stoprocentně. Podařilo se nám do pronájmu získat prostory nad prodejnou COOP v Benešově v Bezručově ulici, které jsou prostorné a čisté. V nové tělocvičně se našim návštěvníkům moc líbí. Přestěhování nám také umožnilo rozšířit aktivity, takže v tělocvičně už u nás necvičí jen děti s rodiči, ale chodí k nám na cvičení i dospělí a nově i skupinka seniorů. Krásně vidíme, že nejen rodiny s dětmi jsou rády, když v Benešově nacházejí zajímavý program, ale že o sportovní či vzdělávací aktivity stojí i starší generace.

Každý rok něco nového

Každý rok do nabídky Hvězdičky přidáváme něco nového – loni jsme poprvé organizovali ve spolupráci s úřadem práce besedu

na téma návrat do práce po rodičovské dovolené. Díky tomu, že beseda byla pojata velmi prakticky, zájem byl značný. Před pár lety jsme se pustili též do sociální práce a poskytovali službu sanace rodiny, při které jde o podporu v rodinách, kde jsou nebo mohou být potenciálně ohrožené děti. Vítr z plachet nám však vzala nestabilní podpora v podobě dotací. Prostě jeden rok na sociálního pracovníka prostředky byly, druhý rok už tentýž projekt dotaci nezískal a naše zdroje na tak dlouhodobou a odbornou aktivitu nestačí. Museli jsme skončit.

Letos v říjnu jsme ve Hvězdičce poprvé organizovali besedu ve spolupráci s organizací RUAH a její ředitelkou Martou Vackovou. Na besedě jsme se zabývali tím, jak zvládat péči o nemocného či stárnoucího člena rodiny. Lidé přišli, živě se diskutovalo a už nyní plánujeme pokračování.

V příštím roce nabídneme nově i několik besed pro rodiče dospívajících dětí – půjde například o témata jak zvládnout pubertu svých dětí, jak předcházet výživovým problémům až po odmítání potravy nebo jak řešit užívání návykových látek.

Věříme, že se i město Benešov probudí

Víc než dříve si uvědomujeme, že podpora a spolupráce v regionu je pro neziskové organizace velmi důležitá. Máme tu partnery, u kterých víme, že když se na ně obrátíme s prosbou, aby ve Hvězdičce vedli besedu,

rádi přijdou. Když potřebujeme půjčit vybavení na akci pro děti, tak víme, že se většinou najde někdo, kdo bude schopen nám je zapůjčit. Díky Posázaví máme přístup k informacím o dotacích, a když je třeba, tak i podporu při tvorbě samotných žádostí.

Škoda, že tak dobře spolupráce nefunguje s městem Benešov. Po peripetiích ohledně pronajatých městských prostor jsme obrazně řečeno „zakopali válečné sekery“ a snažíme se komunikovat. Teď zpětně vidím, že řada nedorozumění vznikla kvůli tomu, že nové vedení města se moc nezajímalo o to, co a jak děláme, ale mělo, ač nevím z jakého popudu, tendenci se k nám chovat jako k příživníkům. Snad jsme je už přesvědčili, že to bylo neoprávněné. Většinu věcí jsme si vyjasnili, vztahy jsou dnes lepší.

I tak si myslím, že se vedení města zbytečně snaží pod sebe centralizovat veškeré plánování, investice, podporu i aktivity. To se týká sociální oblasti, kultury nebo sportu. Prospěla by nám větší otevřenost, vzájemná důvěra a hlavně spolupráce. Bylo by to oboustranně přínosné. Pořád bychom měli mít na paměti hlavně rozvoj regionu. A stabilní vztahy. To by měl být společný zájem měst, obcí, podnikatelů i neziskovek v Posázaví, jehož je Benešov nedílnou součástí.

Jana Čechová,

předsedkyně Mateřského centra Hvězdička

Týnec nad Sázavou oslaví příští rok 700 let

Týnec nad Sázavou se chystá na oslavu 700. výročí první písemné zmínky o městě. Město je sice mnohem starší, což dokazují archeologické nálezy datované do 2. poloviny 11. století, nejstarší písemná zmínka, kterou lze bezpečně spojit s touto osadou, však pochází až z roku 1318. Proto právě v příštím roce, v roce 2018, uplyne přesně 700 let, kdy se o Týnci začalo psát.

Oslavy tohoto výročí zahájí 3. února Ples města, který tematicky doplní vystoupení Taneční školy SALTA a půlnoční show mistrů republiky ve standardních tancích. Videoprojekce pak připomene nejvýznamnější okamžiky města.

Týnecký hrad, kde se začala psát historie našeho města, svůj program rozprostře do celého roku. Ve spolupráci s Vlastivědným klubem připravil tři výstavy. První nese název Řemesla v Týnci. Díla starých řemesel a řemeslníků z Týnce a okolí budou v prostoru hradu k vidění od dubna do září. V hlavním sále muzea ve stejném termínu proběhne výstava předmětů s motivem Týnce pojmenovaná Týnec 100 x jinak. Do oslav se zapojily i děti z družiny Základní školy Benešovská. Ty k tak významnému výročí připravily Retro výstavu. V 1. patře věže si ji budeme moci prohlédnout od dubna do června. V muzejní galerii po celý rok budou vystavovat své obrazy Antonín Krch, Lenka Útratová a také místní umělci – malíři Posázaví.

Výstavy doplní už tradiční akce, jako jsou Velikonoce na hradě, kdy si budeme moci uplést pomlázku, ozdobit vejčíka, vyrobit velikonoční dekorace. V červnu zažijeme Muzejní noc a pak nás čeká Letní divadelní scéna v Posázaví. To znamená, že každou sobotu po celé léto děti i dospělí pobaví pohádky pod širým nebem v hradním areálu. První srpnovou sobotu už tradiční Týnecký střep, tentokrát ve slavnostnější atmosféře 700. narozenin města, oživí kromě pohádek, historických vystoupení, předvádění řemesel i hrnčířské trhy. Poslední srpnovou sobotu proběhne Netopýří noc na hradě, která má za cíl přiblížit život stálých obyvatel hradní věže, kolonie netopýřů velkých, a zároveň pobavit velké i malé návštěvníky. Ochotnický divadelní festival první zářijovou sobotu a Keltský večer poslední sobotu v září zamknou hrad do zimního spánku. Z toho se ale už začátkem prosince probudí,

aby se oděhl do slavnostního obleku a oslavil spolu s námi advent a také končí rok oslav 700. výročí první písemné zmínky o našem městě.

Hrad tedy bude slavit celý rok, ale město také nezůstane pozadu. Jak bylo zmíněno v úvodu, oslavy zahájí 3. února Ples města s tematicky zaměřeným programem. V květnu pak ve spolupráci s Posázavím o.p.s. poděkujeme naší řece za to, že je na nás těch 700 let docela hodná, netrápí nás moc povodněmi, ryby také někdy berou a vodáci se většinou dostanou do cíle své cesty bez ztráty kytičky nebo aspoň pádla. V Nákli proběhne 12. května Den vody, spojený se soutěžemi, závody lodí, ale i úklidem kolem řeky.

Hlavní den oslav je naplánován na 23. června do Nákli. Už od rána budou na zdejších hřišti probíhat fotbalové zápasy. Fotbalisté připravují Memoriál Standy Jandy, malí budoucí fotbaloví mistři, tedy přípravka, zároveň předvedou, co už se naučili. Pozadu nezůstanou ani gymnastky a uvidíme i představení divadelního spolku Netopýr. V kempu hasiči představení svou techniku a třeba i požární útok.

Ve 14 hodin na hlavním pódiu na parkovišti před úřadem ve spolupráci s Rádiem BLANÍK a jeho moderátory zahájíme opravdu velkou narozeninovou party. Nejprve děti roztan-

čí celé parkoviště v rytmu diskotékových hitů, aby si v 16 hodin zařadily s Michalem z Kouzelné školky a jeho bláznivými nápady. V 17 hodin přijde zpěvák, který udělá radost asi všem věkovým kategoriím. Stín Katedrál, Lékořice, Kdo vchází do tvých snů, má lásko... Ano, Václav Neckář. V 19 hodin pak svým koncertem Xindl X uzavře hlavní hudební program. Následná After party v podobě taneční zábavy pod širým nebem v Nákli s kapelou Horvath Band skončí až 24. června ráno.

Protože dobrého a hudby prý není nikdy dost, budeme se toho držet. Rock Park první srpnovou sobotu s ohromnou číslicí 700 ve středu pódia, a také a především s ohromnou dávkou muziky, určitě udělá radost všem příznivcům tohoto žánru.

Při příležitosti Dne české státnosti 28. září oceníme Významné občany města, a to i In memoriam. Již nyní můžete posílat své nominace. Zároveň proběhne křest a představení dotisku knihy o Týnci – Týnec nad Sázavou, K historickým kořenům města.

Rok 2018, rok 700. výročí první písemné zmínky o městě Týnec nad Sázavou, vyvrcholí závěrečným koncertem ve Společenském centru. Takže co městu k jeho narozeninám popřát víc než: „Hodně štěstí, zdraví a dobrých lidí.“

Lenka Morávková

Srdíčkový den v Týnci nad Sázavou

Školáci z Týnce nad Sázavou vymysleli Srdíčkový den anebo také Den přátelství. Děti z družiny obou základních škol spolu s paní učitelkami se 16. listopadu sešly před městským úřadem. Každý si přinesl vlastnoručně vyrobenou krásně pomalovanou lucerničku se svíčkou uvnitř. Nejprve se kluci a holky

vzájemně představili, podali si ruce a vyměnili malé dárečky. „Ahoj, já jsem Pepa, a přinesl jsem ti tyto korálky na potvrzení našeho přátelství,“ bylo třeba slyšet mezi dětmi. Pak děti skleničky se svíčkou položily do trávy tak, že vzniklo krásné veliké srdce. Než svíčky zapálily, vytvořily kolem

něj svými postavičkami ještě větší a ještě krásnější srdíčko.

Den přátelství, ač proběhl úplně poprvé, se moc povedl, a srdíčko před městským úřadem ještě je. Přijďte se podívat.

Lenka Morávková

Když obce drží za jeden provaz

Na začátku byly čtyři obce – Postupice, Popovice, Struhařov a Chotýšany, postupem času se k nim přidávaly další místní samosprávy a v současnosti má mikroregion CHOPOS 21 členů. Ze svazku, který vznikl v roce 1999 po zrušení okresních úřadů ve snaze vytvořit spojením obcí a měst v regionu rovnocenného partnera pro jednání s nadřízenými orgány, se stal silný hráč.

Rozhledna Špulka

Jedním z velkých společných projektů CHOPOSu byla stavba rozhledny Špulka s na-

učnou stezkou na vrchu Březák u Lbosína na Benešovsku. Nápad vybudovat v daném území naučné místo s informacemi o všech 21 obcích mikroregionu vznikl v roce 2009. První návštěvníci vystoupali po 151 schodech na vyhlídku ve výšce 30 metrů o pět let později.

Projekt tehdy dokázal spojit nejen obce, ale také školy a spolky z regionu, širokou veřejnost a mnoho dalších organizací usilujících o rozvoj venkovského prostoru. Na jejím vybudování se vedle obcí, spolků a firem podílely desítky lidí – ať už osobně přiložením rukou k dílu, nebo poskytnutím finančního příspěvku. Náklady na unikátní stavbu dosáhly 5,4 milionu korun, z toho 1,3 milionu korun pokryly příspěvky více než tisíce dárců – jednotlivců i celých rodin, organizací nebo spolků.

K rozhledně vede naučná stezka s řadou zastavení, kterou připravili žáci pěti škol z mikroregionu. Děti si stezku postupně dotvářejí a aktualizují, a přispívají tím k zajištění dlouhodobé udržitelnosti projektu. Na trase k rozhledně je také Ptačí stezka, altán s deskovou hrou, dřevěný chodník, malá tůň s vodními živočichy, ohniště, hra pro malé rybáře i věcí naučný panel s maketou úlu nebo myslivecká a skautská expozice.

Špulka se stala oblíbeným výletním místem i cílem vycházek místních obyvatel. Lidé hojně navštěvují také dvě tradiční akce, kterými jsou Silvestr na Špulce a srpnový Půlnoční výstup.

Přivaděč vody ze Želivky

Na nitku, nebo vlastně pomyslný provaz obtočený kolem Špulky, se navazují další společné projekty CHOPOSu. Sedm z jeho

obcí, a to Divišov, Čakov, Ostředek, Vranov, Teplýšovice, Struhařov a Chotýšany, společně připravuje výstavbu přivaděče vody ze Želivky. „Je to finančně náročný projekt. Už máme za sebou územní řízení a čekáme na prováděcí dokumentaci, která se dokončuje. Současně s tím běží řízení o stavební povolení. Na přelomu roku budeme také žádat o dotaci, začít stavět chceme ve druhé polovině příštího roku,“ řekl manažer svazku Miroslav Kratochvíl.

Voda do systému se bude čerpat ze Šikmé štolky v Křešicích, která se ukázala být jediným vhodným objektem. Obyvatelé ně-

kterých obcí zařazených do projektu jsou závislí jen na místních zdrojích – studních, ve kterých ale voda ubývá, navíc její kvalita je nestálá, a hygienické požadavky se zvyšují. Další obce, například Struhařov, Chotýšany a Čakov, vodovod částečně mají, ale čelí problému udržet její množství – své zdroje proto budou mít jako záložní. Jiná situace je v Ostředku, který nemá vodovod, a obyvatelé berou vodu z vlastních zdrojů, ty jsou ale znehodnoceny provozem blízké dálnice. „Ve vesnicích, které vodovod zatím nemají, nebude úplně snadné některé obyvatele přesvědčit, aby vodu ze společného řádu odebírali, protože nejsou zvyklí za ni platit,“ poznamenal Miroslav Kratochvíl.

Společně na bioodpad

Společnými silami bude také 14 obcí CHOPOSu řešit svaz biologického odpadu. Cílem projektu je zmenšit objem hmoty vyvážené na skládky. Někteří členové svazku už svůj systém likvidace bioodpadu mají, nabídku proto nevyužili. „Na vesnicích si s tím umí poradit, některé obce už dříve z jiných dotačních programů pořídily kompostéry do domácností, ale vesměs je vidět, že spousta lidí si neumí s bioodpadem poradit, a tak jeho velká část končí v popelnici, nebo za vsí. „Myslím, že plošné rozmístění kontejnerů nebude už nikoho lákat odpad odvážet do volné přírody,“ zdůvodnil Miroslav Kratochvíl.

O nakládání s biologicky rozložitelným odpadem bez služeb externích dodavatelů začal CHOPOS uvažovat už v roce 2015. „Vymysleli jsme vlastní systém likvidace bioodpadu – s pomocí dotace pořídíme velkoobjemové kontejnery a koupíme štěpkovač dřevní hmoty a drtič,“ popsal Miroslav Kratochvíl. Koupit s pomocí dotace nákladní auto

na svoz materiálu v současnosti nelze, obce se proto rozhodly pořídit starší vůz z vlastních zdrojů. A plánují provozovat vlastní dopravu, která bude z dotčeného území bioodpad odvážet do okolních kompostáren.

A jak bude systém fungovat? Zelená hmota se dá do kontejnerů, větve se uloží vedle, a když bude dost materiálu, přiveze se na místo štěpkovač, materiál se zpracuje a nafouká do kontejneru. Drtič bude pravděpodobně na jednom místě a kontejner s odpadem se k němu přiveze. Náklady spojené s provozem svozového auta – mzdu řidiče i cenu za uložení biologicky rozložitelné-

ho odpadu – budou platit obce. „Budeme si mezi sebou svoz fakturovat, abychom udrželi zdravé financování a na budoucí obnovu zařízení měli dostatek finančních prostředků. V přiměřené míře budeme také s biologickým odpadem podnikat,“ dodal Miroslav Kratochvíl. Kompost se bude primárně využívat na obecní nebo zemědělské pozemky.

Podle odhadu by se tímto způsobem mohlo zpracovat až 420 tun bioodpadu ročně. Do kontejnerů budou moci lidé odpad odkládat zdarma. „Co je zadarmo, mohlo by fungovat,“ podotkl Miroslav Kratochvíl. V budoucnu může být odpadu mnohem víc, než se očekává. Pro kompostárny to ale bude jen dobře.

Centrum společných služeb

CHOPOS obce nejen sdružuje. Je zároveň Centrem společných služeb podporovaným Evropským sociálním fondem prostřednictvím Operačního programu Zaměstnanost, které pomáhá starostům řešit rostoucí legislativní a administrativní záležitosti spojené s chodem samospráv. „Snažíme se udržet samostatnost malých obcí v území, aby starostové zvládali veškeré své povinnosti, které jsou na ně kladeny a které přibývají. Jsme jejich poradním orgánem, neustále se vzděláváme a získané zkušenosti pak aplikujeme na konkrétní případy.

Do budoucna možná bude jedním z hlavních činností dobrovolného svazku pomáhat obcím fungovat dobře a efektivně,“ uvedl Miroslav Kratochvíl. Gestorem tohoto projektu je Svaz měst a obcí ČR.

Více informací na www.chopos.cz

jt

Gymnázium Benešov čeká na novou tělocvičnu, ve sportu i tak drží krok s konkurencí

Mají tělocvičnu, která se nápadně podobá sportovním zařízením z filmů pro pamětníky. Má velikost volejbalového hřiště, nízký strop, dřevěnou podlahu a dřevěné obložení stěn. Studenti Gymnázia Benešov přesto dosahují výkonů hodných mistrů republiky. A to doslova a do písmene – v uplynulých 20 letech získali šest mistrovských titulů, kromě šachů také v basketbalu a florbalu. Čtyřikrát přivezli z mistrovství republiky bronzové medaile (šachy, florbal, volejbal) a čtyřikrát se v basketbalu účastnili bojů o 4. až 8. místo. Na mistrovství světa středních škol v basketbalu chlapců v Turecku, kam se probojovali v roce 2001, obsadili 16. místo.

Novorenesanční budova gymnázia, včetně tělocvičny, byla postavena v letech 1905 až 1907 podle plánů architekta Karla Dondy. Objekt patří městu Benešov, zřizovatelem školy je Středočeský kraj. A právě na domluvě města a kraje závisí vyřešení celé situace. A prý se blýská na lepší časy...

Tělocvičkářovo vzpomínání

Slavomír Soustružník učil tělesnou výchovu na benešovském gymnáziu v letech 1975 až 2014, posledních deset let byl zároveň zástupcem ředitele školy. „V 80. letech minulého století byly podmínky pro tělesnou výchovu na škole velice obtížné. Tělocvična byla tehdy stejná jako dnes. Bylo tady čtyřlété gymnázium a na tělocvik se spojovaly skupiny chlapců a dívek ze tří tříd v ročníku, takže jsem měl v hodině i 35 a více žáků,“ vzpomíná. V tělocvičně o rozměrech volejbalového hřiště si podle něj studenti mohli pořádně zacvičit a organizace výuky byla náročná. Pro sportování se využívalo i blízké okolí gymnázia, chodilo se do konopištěského parku, později se začal využívat plavecký a zimní stadion.

„Problémem učitele tělesné výchovy byly také povinné spartakiády – s 20 chlapci, kteří měli vytvořit jeden obrazec, jsme se nevešli do tělocvičny. Kluci mnohdy ani nacvičovat nechťeli. Například v roce 1980 jsme měli za úkol nacvičit tři celky, to bylo dohromady 60 chlapců, každý ale na to neměl, cviky byly náročné, chlapci k tomu měli odpor, práce nebyla moc příjemná. Když je nechut a z druhé strany tlak, že se to musí udělat, to se pak s dětmi dobře nepracuje,“ vzpomínal Slavomír Soustružník. O pět let později

se ale situace obrátila – škola nacvičovala jen dva celky, kluci se navíc chtěli dostat až do celostátního finále na pražském Strahově, takže práce s nimi byla lepší. „U holek to ale bylo jiné, ty chtěly většinou spartakiádu vždycky cvičit,“ dodal Slavomír Soustružník.

Na konci 80. let vycházela výuka tělesné výchovy z osnov, jejich součástí byly mimo jiné i takzvané branné kurzy. V 90. letech je nahradily sportovní kurzy. Spolu s lyžařskými patřily vedle povinných hodin tělesné výchovy k základním sportovním aktivitám. „V roce 1990 se stal ředitelem gymnázia Zdeněk Zahradníček. Díky jeho kladnému vztahu ke sportu přibýly další sportovní aktivity.

V rámci výuky byla pro nižší gymnázium zavedena třetí hodina tělocviku týdně, přibýly cyklistické kurzy. V roce 2011 jsme začali jezdit na sportovní akce i do zahraničí – na rafting a canoning do Slovinska. Studenti o ně mají velký zájem, bez podpory ředitelství by to ale nebylo možné,“ vyjmenoval Slavomír Soustružník.

Na začátku nového tisíciletí se podmínky pro tělesnou výchovu postupně zlepšovaly. Začalo se chodit na hřiště, které vybudovalo město na nevyužívaném pozemku zahrady gymnázia, atletické disciplíny se trénovaly na chodníku před ZŠ Jiráskova. „Počet žáků ve skupině se snížil na asi 20, což je pro tělesnou výchovu výhodné – děti si víc zacvičí, dá se lépe zorganizovat hodina,“ uvedl Slavomír Soustružník. Absence tělocvičny byla ale podle něj pořád znát.

Nadějí se stal projekt přístavby nové tělocvičny se školní jídelnou a několika učebnami, který v roce 2012 připravoval Středočeský kraj jako zřizovatel benešovského gymnázia. „Tenkrát jsme byli hodně natěšení, s ředitelem Zdeňkem Zahradníčkem jsme objížděli tělocvičny v okolí a zjišťovali, co kde funguje, abychom vychytali mouchy,“ vzpomněl Slavomír Soustružník. Plánovanou investici ale zastavilo trestní stíhání tehdejšího hejtmána Davida Ratha a peníze na ni vyčleněné v rozpočtu kraj využil jinak. Podle posledních zpráv byla jednání s novým vedením kraje obnovena a gymnázium by se nové tělocvičny mohlo dočkat, dodal Slavomír Soustružník.

Gymnázium Benešov patří k prestižním středním školám v okrese. Paradoxem je,

že do něj přicházejí žáci ze základních škol, z nichž většina má podmínky pro tělesnou výchovu podstatně lepší. „Třeba volejbalová příprava žáků – naše tělocvična má nízký strop, takže jsme tomu museli přizpůsobit hru. Když jsme ale někam přijeli na turnaj, nešlo to použít. U basketbalu jsme dokonce museli upravit pravidla – hráli jsme čtyři na čtyři nebo tři na tři. Přesto jsme na gymnáziu, než byla postavena ZŠ Dukelská s moderní tělocvičnou, organizovali okresní finále v basketbalu. Pár diváků, co se sem vešlo, sedělo v oknech, nebo bylo natěsnáno v nářadovně či šatnách, do nichž jsme nechali otevřené dveře,“ vzpomněl Slavomír Soustružník.

Později se turnaje odehrávaly v pronajaté tělocvičně ZŠ Dukelská. Ani to ale nebylo bez komplikací – muselo se to sladit s hodinami tělocviku základní školy. A když byla později stanovena cena za hodinu pronájmu 800 Kč (turnaje byly minimálně šestihodinové), k tomu se museli zaplatit rozhodčí a vytisknout diplomy, dostali se organizátoři do finančních problémů. Nevyřešilo je ani startovné – školy se kvůli němu do soutěže nepřihlásily.

Asociace školních sportovních klubů

Nepříznivý osud zvrátilo rozhodnutí Slavomíra Soustružníka založit Okresní radu Asociace školních sportovních klubů. Na celorepublikové úrovni ji jako spolek založili v roce 1992 tělocvikáři a školní příznivci sportu. Zajišťuje a zaštiťuje sportovní soutěže v celé republice, a to od okresních přes krajská po celostátní kola. V některých okresech měly školy členství v asociaci povinné. Na Benešovsku bylo založeno na dobrovolnosti. „V roce 1996 jsem dal dohromady 5 školních sportovních klubů, další školy neměly kvůli administrativě zájem do Asociace vstupit. V současné době je v okrese Benešov přihlášeno do Asociace 17 škol,“ popsal Slavomír Soustružník.

Asociace podle něj sestavuje takzvanou termínovku soutěží, tedy do kdy se mají uskuptečnit okresní a krajská kola, kdy bude celostátní finále, jaké budou soutěžní kategorie. „Sportovních soutěží je ohromné množství, vedení gymnázia naši účast v nich vždy podporovalo. Účastnili jsme se všech soutěží pořádaných v okrese, když se šelí dobří žáci, tak se postupovalo do dalších kol,“ vzpomněl Slavomír Soustružník.

Exkurze do síně slávy

„Máme plné vitríny cen,“ potvrdil jeho slova učitel Radim Klein. Pomyslnou síň slávy, kterou s pomocí studentů vybudovali letos v přízemí gymnázia, zaplnily desítky pohárů, diplomů a fotografií dokumentujících sportovní úspěchy benešovských gymnazistů. Prim mezi nimi hrají ceny z basketbalových soutěží. A není se co divit – Radim Klein je také hlavním trenérem mládeže bas-

ketbalového klubu BC Benešov. Hodně hráčů, které vychoval, pokračovalo ve studiu na gymnáziu. A Radimu Kleinovi se z nich podařilo vytvořit družstvo, které obstálo v měření sil i na celorepublikové úrovni.

Dalším sportem, v němž benešovští gymnazisté drží krok s vrstevníky v republice, je florbal. „Pamatuji, že první hokejky na florbal, tehdejší horkou novinku, koupil v roce 1998 právě Slávek Soustružník,“ vzpomněl Radim Klein. Na nákup florbalových hokejek tehdy přispěla Okresní rada Asociace školních sportovních klubů. „Florbal začínal, všichni jsme ho chtěli hrát a tak se stalo, že jsme hokejky za první sezonu rozstřípali – nebyly kvalitní. Slávek se na nás za to zlobil,“ poznamenal Radim Klein.

Podle Slavomíra Soustružníka si florbal brzy získal ve městě příznivce. Na gymnáziu začali přicházet žáci, kteří už znali jeho základy, nebylo proto těžké sestavit z nich družstvo, které se v konkurenci neztratilo. „Na tréninky jsme se scházeli ráno v 7:00 hodin, hrávali jsme přátelské zápasy se ZŠ Jiráskova, díky nimž jsme si vyzkoušeli regulérní hřiště v hale. Vyhrali jsme krajskou soutěž. Kluci chtěli postoupit dál a podřídili tomu mnoho. Ne všichni byli z Benešova, mnozí dojížděli a na ranní tréninky je vozili rodiče, někteří kvůli tomu vstávali v 4:30, aby tady byli po 6:00. Tým primy a sekundy v roce 2010 vyhráli kvalifikaci a dostal se na mistrovství republiky základních škol. Podruhé se mu to podařilo v roce 2013 a republiku vyhrál,“ dodal Slavomír Soustružník.

Tělocvikářova současnost

V současné době mají chlapci a dívky hodiny tělesné výchovy zvlášť. Naplánovat využití

„velké“ (oficiální) a „malé“ (náhradovny) tělocvičny v gymnáziu je o to složitější. „Skupiny cvičenců jsou menší a musí se prostřídát. V malé tělocvičně je to pro tělocvikáře náročné, v hodinách využívá třeba žebřiny a trampolínky, víc se zaměřuje na gymnastiku,“ dodal Slavomír Soustružník. A připomněl ještě jednu aktivitu, která se na gymnáziu drží od 80. let – učitelský volejbal, kdy si každý čtvrtek mezi 16:00 a 18:00 chodí do tělocvičny zahrát kolegové a kolegyně.

Tradici má také fotbalový turnaj, který pro celou školu každoročně pořádají maturanti. „Sami si vytvořili pravidla, hrají mezitřídní turnaj a finále pojímají ve velkém – mají to s nástupem, znělkou ligy mistrů, vybuchují tam konfety, hodně studentů chodí fandit,“ poznamenal Radim Klein s tím, že v roce 1999 se do turnaje přihlásilo i mužstvo učitelů a vyhrálo jej. „Bylo to hodně prestižní,“ vzpomněl Radim Klein.

Tělocvikářovo stýskání

Podle Slavomíra Soustružníka je školní sport víc než který jiný závislý na finančních možnostech školy. „Nejsou to jen florbalové hokejky, ale i volejbalové a basketbalové míče... Možnosti se postupně zlepšují, ale paradoxně materiální zabezpečení je lepší a chuť studentů je menší,“ posteskl si. A přidal jednu vzpomínku ze závěru své pedagogické činnosti. Asi před pěti lety při hodině tělocviku chtěl v rámci gymnastiky po studentech primy, aby udělali kotoul vpřed. Ze 13 žáků ho šest neumělo. „Stalo se mi to prvně za kariéru. Byl to pro mě šok, co byla dřív rozcvička, je teď už předmětem výuky,“ shrnul. Hodně podle něj záleží na rodině, jak děti ke sportu vede, zda je dá na kroužky cvičení, nebo je nechá sedět u počítače. Děti, kterým sport nic neříká, se pak často před spolužáky stydí.

Radim Klein zaznamenal mezi studenty rapidní pokles zájmu o fotbal. „Dřív všichni chtěli o hodinách tělocviku hrát fotbal, dnes se to otočilo – když už jdeme hrát, ani to neumí. Na druhou stranu jsme zaznamenali zájem o lyžařské kurzy – rodiny jezdí na hory, děti mají vybavení, na kurzech pak

už spíš pilují techniku a zlepšují se,“ shrnul Radim Klein.

Slavomír Soustružník

Slavomír Soustružník pochází ze Stříbrné Skalice a sport ho provází od dětství. „Přišel jsem ze školy a šel na hřiště, hráli jsme fotbal a hokej. Byl jsem do sportu blázen – vydržel jsem na hřišti běhat, nečekal jsem, až mi někdo přihrájí, chtěl jsem vše zachránit, dát gól nebo na něj přihrát. Přišel jsem kolikrát domů, otevřel jsem dveře a únavou padl,“ vzpomněl.

Když se po absolvování gymnázia v Říčanech rozhodoval, co dál (a muselo to mít souvislost s tělesnou výchovou), volba byla jasná – Fakulta tělesné výchovy a sportu Karlovy Univerzity, kombinace tělesná výchova – zeměpis – základy administrativy. V té době už byl součástí kádru fotbalové Viktorie Žižkov. Vedení klubu ale chtělo výsledky, proto mu netolerovalo úlevu z tréninků kvůli škole. Když došlo na lámání chleba, dal přednost vzdělání.

Po absolvování univerzity rok učil tělocvik na učilišti Vojenských staveb v Horních Počernicích. „Setkání s realitou bylo nezapomenutelné. Nová škola, nová tělocvična, ale nevybavená, třída zedníků – na hodinu přišli v texaskách a polobotkách, neměli věci na převlečení. Učil jsem tam také nauku o materiálu a zámečnictví, prostě co bylo třeba. Jako třídní učitel jsem dal ve třídě s 27 žáky sedm dvojek a dvě trojky z chování, převážně za to, že chodili za školu,“ zavzpomínal na vstup do praxe.

Po základní vojenské službě nastoupil v roce 1975 na Gymnázium Benešov, kde zůstal až do svého odchodu do důchodu. Sport byl pro něj vždy nejen povoláním, ale i velkým koníčkem. „Mám rád kolektivní sporty. Hrál jsem závodně hokej za Benešov a fotbal za Říčany. Pořád hraju rekreačně volejbal, je to pro mne adrenalin,“ poznamenal. Když skončil s hokejem, začal vést školu bruslení pro děti. A má radost, že žáci, které kdysi učil první krůčky na ledě, jeho štafetu převzali a přizvali ho ke spolupráci. Nudit se mu nedovolí ani jeho tři vnoučata, která vede ke sportu stejně, jako kdysi vedl jejich rodiče.

jt

Jana Špačková: Kroniky jsou dědictví, které udržujeme, hýčkáme a rozmnožujeme

V životě každého z nás jsou věci, na které jsme pyšní, a jiné, na které bychom nejrady zapomněli. Ukládají se někde hluboko v nás a občas, jakoby náhodou, vytanou v mysl. Jsou naší neviditelnou kronikou. A takovou kroniku, ale hmatatelnou – tištěnou nebo ručně psanou – mají i obce a města. Jaké to je zaznamenávat chod dějin, na co si musí kronikář dát pozor, může se v kronice opravovat...? Na to všechno jsme se zeptali Jany Špačkové, kronikářky Města Votice, Obce Ješetice a Mysliveckého sdružení Skalice z.s. (Červený Újezd). Kroniku Obce Ješetice vede stejně jako kroniku mysliveckou od roku 2006. Kroniku Města Votice převzala letos v dubnu od kronikáře Pavla Pavlovského, který ji vedl tři desetiletí.

„Předávat něco tak cenného, jako jsou vzpomínky na milé tváře, na domov a vše, co s tímto pro nás milovaným místem souviselo, je jeden z důvodů, proč píšou tuto kroniku. Věřím, že místo, kde jsme vyrostli, kde žijeme, je naším domovem až teprve tehdy, když ho důvěrně známe. Je to naše dědictví po předcích, které udržujeme, hýčkáme, rozmnožujeme a předáváme další generaci,“ říká Jana Špačková.

Proč je dobré mít obecní kroniku?

První nařízení věst pamětní knihy vydal už v roce 1836 český purkrabí Karel Chotek, knihy měly být vedeny německy nebo latinsky. Bohužel toto guberniální nařízení bylo vydáno v době, kdy ve většině obcí na českém území nebyly podmínky pro jeho splnění. Zákon, který obcím nařizuje věst kroniku, vyšel v roce 1920. Za zmínku stojí, že byl platný až do roku 2006, kdy byl nahrazen současným platným zákonem. Ten je značně obecný a nepřesný. Obec má sice za povinnost věst kroniku, zabezpečit ji proti ztrátě, poškození a neoprávněnému přístupu, na druhou stranu zákon neříká nic o sankcích, které obci za nenaplnění zákonné normy hrozí. Odhaduji, že zhruba jedna až dvě pětiny obcí kroniku nevede. Přesto by měla být snaha vedení obcí sehnat kronikáře. Vkusně vedená kronika vypovídá něco o „kulturním prostředí“ samosprávy a je třeba si uvědomit, že za dvě

stě, tři sta let bude obecní kronika možná tím jediným, co po vedení obce zbyde.

Co by měl vědět a umět ten, kdo chce obecní kroniku psát?

Především by si měl uvědomit, že jde o velký závazek. Nikoli současné, ale budoucím generacím. Například za dvě stovky let může být dobře vedená obecní kronika skutečně jediným pramenem, který bude vypovídat o dění v obci. Kronikář by měl být nestranný, schopný realistického pohledu a selekce událostí – toho, aby do kroniky vybral skutečně ty podstatné, což je problém hlavně v případě větších měst. Aby byl zápis kompaktní, je nutné, aby se kronikář alespoň trochu orientoval ve všech sférách obecního života. Co je však nejdůležitější, kronikář musí mít svoji obec rád a vyhradit si na práci dostatek času.

Jaký je rozdíl v psaní kroniky města a malé vsi?

Například první ješetický kronikář Antonín Šavrdra při zakládání kroniky napsal, že psát kroniku obce, která nemá kostel, faru ani školu, je jako by měl postavit chrám z ničeho. Já mám ve Voticích problém opačný – vybrat z událostí, které prožíváme, ty skutečně zajímavé, které stojí za zaznamenání tak, aby se z kroniky nestal „kalendář“ událostí a roční zápis byl čtivý a srozumitelný.

Co se týče technické stránky věci, ve své praxi se setkávám s tím, že města pamatují ve svých rozpočtech na kroniky většími sumami peněz než malé obce. Kroniky měst jsou většinou vedeny v kožených nebo polokožených deskách, na kvalitním papíře. Ačkoli se malé obce snaží prvotní náklady na kroniku „osekat“, určitě doporučuji investovat do kvalitního trvanlivého papíru určeného pro dokumenty, kvalitního pera s dokumentním inkoustem a pouzdra na kroniku, které zabrání oděru, případně dalšímu poškození vazby.

Na co si dát při psaní kroniky pozor?

Začínajícím kronikářům určitě doporučuji absolvovat některé ze školení, které nabízejí různé vzdělávací instituce. Je dobré vybrat si takové, které je vedeno přímo kronikářem, případně archivářem. Na trhu jsou také publikace zabývající se vedením kronik, na internetu lze vyhledat i doporučení, jak psát kroniku, zpracovaná některými okresními archivy. Ti, kteří kroniku přebírají od kronikáře, mají to štěstí, že mohou využít jeho rad, případně alespoň v prvních letech pokračovat v jeho systému zápisů. Já jsem votickou kroniku převzala od Pavla Pavlovského, a ačkoli jsem před tím deset let vedla kroniku v Ješeticích, pohled pana Pavlovského je pro mě velmi cenný. Jako jednu z rad jsem dostala věst kroniku ve střizlivém duchu. Do kroniky určitě nepatří kyčlivé malůvky, podtrhávání různými vlnkami nebo jiná umělá snaha o zdobnost.

Jak se do psaní kroniky promítá zákon o ochraně osobních údajů a další normy?

Poměrně značně. Kronikář musí rozlišovat

mezi „citlivými“ a „použitelnými“ údaji. V případě údajů „citlivých“ je možné tyto údaje do kroniky zpracovat pouze se souhlasem dotčených. Do kroniky tak třeba nelze bez souhlasu zapsat například: „Ve Voticích se do č.p. 236 rodičům Anně a Martinovi narodil syn Ivan Novák.“ Soupisy majitelů nemovitostí s popisnými čísly, soupisy občanů v návaznosti na adresu bydliště, sňatky, jubilea a narození dětí s přesnou adresou a datem lze zapisovat pouze se souhlasem – v případě dětí zákonných zástupců. Naopak výčet v obci podnikajících osob zapisovat do kroniky lze, stejně jako seznam zastupitelů, členů rady, komisí a výborů. Města a obce často nevědí, že pokud kroniku, která obsahuje „citlivé údaje“, pro které získal kronikář souhlas, zveřejní na internetu, je třeba opětovný souhlas. Podle zákona je totiž povinností obce zabezpečit kroniku proti ztrátě, poškození a neoprávněnému přístupu. Za neoprávněný přístup je možné v určitých případech považovat i zveřejnění kroniky na internetových stránkách obce.

Z mého pohledu je také velká chyba, že samotná kronika není předmětem ochrany autorského zákona, na rozdíl od ilustrací a příloh.

Z pohledu zákona je tedy tvorba kroniky poměrně složitou věcí a zdálo by se, že kronikáři balancují na tenkém ledě. Ze zkušenosti mohu říci, že jsem se v případě kronik, které píšou, setkala se vstřícností, jak co se týče občanů, tak podnikatelů. Ačkoli chápu, že v dnešní době se ne každá firma touží podělit (byť s kronikářem) o čísla, týkající se ročního obrátu, nebo o fotografie, dokumentující proces výroby jejího sortimentu.

Dají se zápisy v kronice zpětně opravovat? A je lepší je předem s někým konzultovat?

Někdy se skutečně stane, že po napsání ročního zápisu se zjistí, že se určitá skutečnost odehrála jinak, nebo že daný fakt neodpovídá pravdě. Jde tedy o chybu věcnou. V tom případě se oprava zapisuje formou dodatečného zápisu za běžný rok. V žádném případě se zápisy nezačernují nebo jinak neupravují.

Já si každý týden poznamenám události, které se staly, zhruba jednou za měsíc je upravím do podoby konceptu, který využiji pro roční zápis. Nad každou událostí, nad tím, jak ji do kroniky zaznamenám, přemýšlím minimálně třikrát. Na začátku příštího roku vyhotovím elektronický zápis, který předložím

k odsouhlasení v případě Votic městské radě, v případě Ješetic zastupitelstvu (v některých obcích a městech toto provede letopisecká komise, pokud je ustanovena). Také je přečte moje maminka – od ní mám důležitou zpětnou vazbu jakožto od nezajímavého čtenáře. Až poté provedu ruční zápis do kroniky.

Kroniku vedeš ručně...

Jak v Ješeticích, tak ve Voticích zachováváme tradici, nastavenou místními kronikáři. Ruční zápis je pro kronikáře pracnější, na druhou stranu má svoje kouzlo, punc jedinečnosti.

Jaký máš názor na digitalizaci kronik?

Převod kroniky do elektronické podoby má své výhody – kroniku si můžeme prohlížet v pohodlí domova, aniž by byla poškozována opětovným listováním... V posledních letech, s rozvojem technologií, chodí na obecní a městské úřady e-maily firem, nabízejících digitalizaci obecních kronik. Jde o poměrně drahou záležitost a obce či města by měly brát v potaz účel, pro který chtějí kroniku digitalizovat. O riziku vystavit kroniku na internetu jsem již hovořila. Osobně bych kroniku z doby po druhé světové válce na internet neumísťovala, přece jen jde o dobu, která je ještě příliš „živá“. Spíše než vystavit kroniku na internetu doporučuji její vydání, může být hezkým dárkem pro občany u příležitosti různých oslav obcí či měst.

V případě archivace kroniky platí, že „Co archiv schvátí, už nevrátí“?

Podle zákona č. 499/2004 Sb. o archivnictví a spisové službě jsou kroniky vždy předloženy k výběru za archivace a stávají se součástí Národního dědictví. Archivu by se měla kronika předat po uplynutí deseti let od posledního zápisu nebo později, pokud obec či město kroniku dále využívá. Přiznám se, že když jsem začala s kronikářstvím, bylo pro mě nepředstavitelné.

telné kroniku jen tak odevzdat. Poté, co jsem se přesvědčila o tom, že na obcích a městech skutečně přes veškerou snahu nejsme schopni kronikám zajistit takové podmínky, jako mají při uložení v archivu, se velmi přimlouvám za svěřeni kronik do rukou odborníkům. V archivu jsou kroniky v bezpečí – ze svého okolí znám několik případů, kdy kronikář zemřel, a kniha se ztratila. Rozdíl mezi kronikou uloženou na úřadě a v archivu není patrný po pěti nebo deseti letech, po několika desetiletích však ano. A cílem je nikoli „sušit“ kroniku na obci, ale zachovat ji pro další generace, což uložení v archivu splňuje. Pro nás je spádový Státní okresní archiv v Benešově. Z vlastní zkušenosti mohu potvrdit, že spolupráce funguje na dobré úrovni, archiv má možnost kroniku odborně zdigitalizovat a také ji může obci či městu na žádost zapůjčit, například za účelem vystavování při výročích a oslavách.

jt

Mgr. Jana Špačková, roz. Spálenková pochází z Ješetic. Narodila se v roce 1986 a po absolvování Gymnázia Benešov studovala v letech 2005 až 2010 na Filosofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze v oborech Filologie – Historie. Vzdělání si doplnila o šestisemestrální tzv. pedagogické minimum, opravňující ji k vyučování na 2. stupni základních škol a na středních školách. V roce 2013 se provdala do Votic, od roku 2014 je městskou zastupitelkou.

Už při studiu na FF UK pracovala jako regionální redaktor Rádia Blaník, později zastávala pozici promotion managera. V letech 2010 až 2016 vedla městský čtrnáctideník Votické noviny, v letech 2013 až 2016 regionální týdeník Sedlčanský kraj. S ČSOP Vlašim spolupracuje na tvorbě turistických propagačních materiálů. Od roku 2006 vede Kroniku Obce Ješetice, v témže roce

začala psát Kroniku Mysliveckého sdružení Červený Újezd Skalice.

V roce 2014 u příležitosti 110. výročí založení obce Ješetice vydala Pamětní knihy Politické obce Ješetice, na jejichž obsahu se v letech 1929 až 1940 podíleli tři kronikáři: Antonín Šavrd, František Koreš a Jan Heráň. V březnu roku 2015 se v Městské knihovně Votice konal křest její knihy Deník Bronislavy Herbenové (1861–1942). Před Vánoci roku 2016 putovala ke čtenářům třetí kniha – biografie Jana Herbeny (1857–1936). V roce 2010 účinkovala v dokumentu ČT 1 o zajímavých domech – sedmnáctiminutová epizoda má název Hostišovský dům. V polovině roku 2015 společně s dalšími členy Komise pro klášter sv. Františka z Assisi Votice připravila texty pro expozice z dějin města, františkánů a kláštera, slavných rodáků a foto zajímavostí.

Obec Stranný nechala opravit památník padlých na vrchu Provodná

Obec Stranný nechala opravit památník padlých v první světové válce. Žulový pomník se jmény 26 místních obyvatel, kteří padli nebo zemřeli během válečného konfliktu v letech 1914–18, stojí už téměř

100 let na vrchu Provodná nedaleko Stranného. Rekonstrukce památníku včetně nového oplocení stála 135 000 korun a obec ji zaplatila ze svých zdrojů. „Dotační titul na podobné akce bude vypsán až příští rok a není jisté, že bychom na něj dosáhli. Měli jsme všechno připravené, včetně výběrového řízení, nechtěli jsme čekat, proto jsme se do opravy pustili sami,“ řekl starosta Karel Vojta.

Pomník byl podle něj postaven na vrchu nad obcí, aby na něj bylo vidět z každé z deseti osad, které tehdy pod Stranný spadaly. V současnosti je už ale kopec zarostlý stromy.

Obec nechala u památníku umístit také panel s informacemi o jeho stavbě a osudu padlých. Ze starých záznamů se podařilo vypátrat i údaje o většině mrtvých vojáků, mimo jiné kdy a kde se narodili, kam narukovali, kde padli a kde jsou pochováni.

V dobových záznamech událost připomíná tato zpráva: „27. dubna 1919 slavnostní sázení „Lip svobody“ na Provodné. Byla pořádána veselice a čistý zisk 450 korun byl věnován na základ „Fondu pro zřízení pomníku padlých ve světové válce“. K tomu určeno místo uprostřed lip.

Obvyklý hasičský ples se pořádal v hostinci U Poustků 8. února 1920. Zisk z plesu byl

580 korun. Na stavbu pomníku bylo věnováno 180 korun. Bylo rozhodnuto všemožně působiti na dokončení stavby pomníku. K tomu účelu uspořádána sbírka po celé obci a vytvořen zvláštního komitétu.

Pomník zhotovil v roce 1921 pan Josef Fulín ze Sedlečka za cenu 8 813,60 K.

18. září 1921 bylo slavnostní odhalení pomníku padlých na Provodné a místní hasičský sbor se zúčastnil korporativně.“

Přestože stojí památník v lese nad obcí, řádění vandalů byl uchráněn. Za dobu své existence prošel jen drobnými opravami. V roce 1991 byl kolem něj postaven nový plot, v roce 2000 byl pomník vyčištěn a písmo na něm bylo pozláceno.

jt

CIRGUS v Benešově

Letošní sezonu v multifunkčním prostoru Cirgus v Pražské ulici v Benešově, což je sociální projekt zaměřený na děti i dospělé (nabízí dětský koutek, pískoviště, trampolínu, občerstvení, divadlo, hudbu i film), jsme ukončili s příchodem špatného počasí už koncem října. Do konce roku se sice zúčastníme ještě dvou akcí, spíše se ale snažíme zaměřit naše úsilí na nadcházející období. Chystáme novinky jak v programu, tak i v samotném dvoře.

Nadcházející sezonu bychom rádi pojali podobně jako tu letošní. Pozveme k nám do dvora rozhodně loutková divadélka, která u nás odehrála představení už letos a měla

úspěch, jmenovitě Buchty a loutky, divadlo Víti Marčíka nebo Toy Machine. Večery budeme věnovat hudbě, a třeba i filmu a divadlu. Rádi bychom u nás v Cirgusu uvítali i místní skupinu Ostří bobří nebo plzeňského jazzmana St. Johnnyho. Rozhodně nezapomeneme ani na Dj's, například oblíbeného Dj Vlka.

Středeční odpoledne ponecháme maminkám s dětmi. Na program budou již zavedené Dilničky pro děti, které se pomalu posouvají ve svém zaměření i na maminky. Pod vedením velice šikovné a kreativní lektorky Betuly Venduly (Vendula Jiroušková) si mohou všichni společně něco pěkného vyrobit, maminky si popovídat s ostatními a vypít si přitom kávu nebo čaj. Děti se v mezičase mohou vyskákat na trampolínu nebo postavit hrad z písku a pěkně se tak odreagovat.

V letošní sezoně jsme mohli díky spolupráci s organizací Rytmus Střední Čechy o.p.s. u nás zaměstnat dva chráněné pracovníky pana Karla a paní Lenku. Paní Lenka k nám dojíždí z Vlašimi a je velice platnou pomocnicí v kuchyni a za barem. Umí například vynikající palačinky. Pan Karel z Týnce nad Sázavou je zase moc šikovný pomocník v tech-

nických věcech, ve správcovství cirgusového dvora. Baví ho natírat třeba staré židle a pomáhá s každodenním provozem. S panem Karlem jsme se dohodli na stálé spolupráci ve formě pracovní rehabilitace, čili se stane prvním zaměstnancem sociální firmy Ces-toKam, s.r.o. S paní Lenkou bychom se rádi domluvili obdobně začátkem nadcházející sezony.

Cirgus se bude snažit i nadále představovat místo odpočinku uprostřed města, plné usměvavých lidí a pohodové atmosféry, vždyť přece musí naplňovat své motto: „Cirgus, sociální projekt – místo pro vás“.

mk

Raná péče pomáhá rodinám s dětmi s ohroženým vývojem nebo postižením

Pomoc rodinám s dětmi do sedmi let s ohroženým vývojem nebo mentálním, tělesným či kombinovaným postižením nabízí Raná péče. Je bezplatnou terénní službou, jejímž cílem je, aby rodiče vyhledali včas pomoc. O tom, jak tento systém funguje, kdo ho může využít, jak získat důvěru rodin, jichž se problém týká, i jak jim pomoci v praktických otázkách, hovořili v Benešově odborníci na konferenci rané péče s podtitulem „**Multi-disciplinární přístup pro děti raného věku**“.

Pořádala ji Raná péče Centra sociálních služeb (CSS) Tloskov, která působí na Benešovsku, Voticku, Vlašimsku, Dobříšsku a Říčansku a terénní služby poskytuje od začátku systému sociálních služeb, to je deset let.

„Raná péče může hodně pomoci k tomu, aby rodina nevyhořela a dítě neskončilo v ústavní péči,“ řekl ředitel CSS Tloskov PhDr. Matěj Lipský, Ph.D. Je ale podle něj spousta rodin, které o této službě nevědí, je proto třeba ji zviditelnit. A to bylo i jedním z cílů konfe-

rence, které se zúčastnili jak zástupci o tuto problematiku, tak studenti, rodiče i celá řada odborníků od pediatriky až po zástupce úřadu práce.

Dětská lékařka a genetička MUDr. Elsa Zemánková upozornila, že 3–5 procent dětí přichází na svět s nějakým handicapem. „Jenom medicínská péče nestačí, protože má svoje limity. Snažíme se o pacienty pečovat podle nejnovějších medicínských poznatků, ale v řadě případů musí přijít následná péče. Rodina péči o handicapované dítě nezvládne, když nemá oporu v rané péči, když nemá oporu v sociální péči,“ upozornila lékařka.

Její slova potvrdila i Lenka H., která využívala ranou péči pro svá dvojčata od tří do sedmi let jejich věku. „Byla jsem moc spokojena – raná péče dávala podporu jednak mně, abych zvládala péči o děti, pomohla mi vytvořit vhodné prostředí pro vzdělání dcer, naučila mě, jak se s nimi alternativně dorozumět, protože mají problém s komunikací. Pomohla mi taky v sociálních otázkách – dověděla jsem se, že máme nárok na příspěvek na péči, pomohla mi najít potřebné formuláře a poradila, jak je vyplnit. Neměla jsem už energii to sama hledat a studovat. Tak mi pomohla při hledání vhodné školky a nasměrovala mě i na školu, kde by se dcery mohly dál vzdělávat,“ uvedla Lenka H. O rané péči se dozvěděla od kamarádky, která žije v Praze a tuto službu využívala. Začala proto hledat podobnou službu v regionu a našla ji v CSS Tloskov.

Podle vedoucí Rané péče CSS Tloskov PhDr. Radky Jirouškové odborníci z oblasti předškolní pedagogiky, zdravotnictví i sociální oblasti cítí, že raná péče je málo propagovaná služba. „Rodiče se o ní dovídají až ve vyšším věku dítěte, třeba ve 4,5 letech nebo předškolním věku, a jsou pak zklamaní, že v 7 letech naše podpora končí, protože ze zákona se poskytuje do 7 let věku dítěte,“ upozornila. Konference si proto dala za cíl ukázat toto úskalí. Snažila se upozornit nejen rodiče, ale také odbornou veřejnost, ať už učitelky a asistentky v mateřských školách, lékaře i studenty-dobrovolníky, aby pomohli najít cestu k rané péči všem, kteří ji potřebují.

Radka Jiroušková uvedla, že raná péče je rozšířena zejména ve velkých městech, kde jsou maminky aktivnější a tuto podporu pro své děti vyhledávají už v novorozeneckém věku. „U nás zatím stále cítíme, že maminky

čekají, že se problém sám vyřeší, že dítě má podle nich jenom opožděný vývoj, že z toho ‚vyroste‘ a podpora nebude třeba,“ posteskla si Radka Jiroušková. Většina rané péče, kte-

rá je terénní službou, se podle ní odehrává přímo v rodině, tedy v domácím prostředí. Hodně rodičů se toho ale obává a preferuje návštěvu ambulantních zařízení. To byl i jeden z důvodů, proč CSS Tloskov otevřelo loni na podzim své kontaktní místo (detašované pracoviště) rané péče v objektu společnosti RUAH o.p.s. v Tyršově ulici v Benešově.

Raná péče je bezplatná terénní sociální služba, která podporuje rodiny, jimž se narodilo

dítě s postižením, nebo které pečují o dítě s opožděným nebo ohroženým vývojem. Poradci rané péče – speciální pedagogové s vysokoškolským vzděláním – do nich dojíždějí, s dítětem individuálně pracují, půjčují mu hračky a pomůcky, které potřebuje, a rodině poskytují také sociální a finanční poradenství. Raná péče je pouze podpůrnou, speciálně pedagogickou, ne lékařskou záležitostí, a jejím cílem je, aby rodiče začali s dítětem pracovat včas.

Zastřešující profesní organizací pracovišť z celé republiky je Asociace pracovníků v rané péči. Její zástupkyně Mgr. Pavla Skallová na konferenci uvedla: „Chceme být silná střešní organizace, která bude schopna hájit obor raná péče.“ Pomoci k tomu by měl projekt, do nějž se zapojili, a jehož cílem je rozšířit členskou základnu, nabídnout jejím členům kvalitní vzdělávání a hlavně vymezit profesi poradce, kterou by chtěli zařadit do katalogu prací.

Výstava erbů v Centru sociálních služeb Tloskov připomíná odkaz předků

Historii místa i odkaz předků připomíná nová stálá výstava erbů z tloskovského panství, která ozdobila jednu z chodeb Centra sociálních služeb Tloskov. Na výrobě grafických znaků se vedle historika Jiřího Hájků a malířky Ivany Jurné podíleli také klienti centra.

„Naši klienti se podíleli tím největším a nejdůležitějším způsobem, a to je, že z překlíčky erb vyřezali, ohoblovali a připravili k tomu, aby se vůbec mohl erb na to namalovat,“ řekl ředitel CSS Tloskov Matěj Lipský.

Mimořádnou událostí byla pro klienty i samotná vernisáž výstavy. Umožnila jim poznat, co taková společenská událost obnáší. Součástí byla pozvánka s uvedením požadovaného dress codu, tedy oblečení, které účastníci akce mají mít na sobě. Dodržení předepsaného společenského oděvu kontroloval u vchodu jeden z klientů. Součástí vernisáže bylo také hudební vystoupení sku-

piny Chairé z Příbrami, která hraje dobovou hudbu, komentovaná prohlídka vystavených erbů a raut.

Ivanu Jurnou malování erbů bavilo. „Je to taková uklidňující práce, člověk přemýšlí o tom, proč jsou tam určité výjevy,“ shrnula. Erby jsou grafická znamení označující konkrétní osoby nebo rody. Svůj původ mají u středověkých rytířů. Ti barevnými symboly označovali svá brnění a přilby, aby byli v bitvě lépe rozlišitelní od svých protivníků.

První písemná zmínka o Tloskově pochází z roku 1376. Původní tvrz byla přestavěna na zámek a později byl u něj vybudován anglický park. Výstava erbů dokazuje, kolik majitelů se zde vystřídalo. Jedním z nich byl také známý průmyslník Čeněk Daněk, který tloskovský zámek koupil v roce 1872.

Status šlechtického sídla tloskovský zámek už dlouho nemá. Na původní majitele tu ale nezapomínají. Kromě informačního panelu v bývalé vstupní hale je nově připomíná právě výstava erbů. „Jako milovník historie

to velice vítám, protože je to nádherně udělané. Je to přiblížení lidí, kteří zde žili před námi, kteří tomuto kraji něco dali. Dali mu tyto stavby, dali mu prostě rozměr, který tenkrát historicky měl,“ uvedl neveklovský starosta Jan Slabý.

Během druhé světové války zabrala tloskovský zámek německá okupační správa. Později v něm byl Domov mladých pracovníků vynálezců, výroba loutek a hraček nebo vojenská poddůstojnická škola. Od roku 1959 je v něm centrum sociální péče.

jt

Sportovci Centra sociálních služeb Tloskov bojují o účast na světové olympiádě

Sportovci z Centra sociálních služeb Tloskov se připravují na národní turnaje Speciálních olympiád, z nichž se mohou nominovat na Světovou speciální olympiádu, která proběhne v březnu 2019 v Abú Dhabí ve Spojených arabských emirátech. Tato akce bude největší světovou humanitární a sportovní událostí roku.

V červnu Tloskovští bojovali na 3. národním turnaji v bocce v Olomouci. Zúčastnili se

také Národního fotbalového turnaje ve sjednocené kopané, kde se do zápasů zapojilo pět týmů z celé České republiky. Tento turnaj byl prvním nominačním turnajem o postup na světové hry v Abú Dhabí.

Tloskovští sportovci se zúčastnili také Národního turnaje v bowlingu ve Zlíně, druhého nominačního Národního turnaje ve sjednocené kopané, turnaje ve stolním tenise a sjednoceném volejbale.

Sdružení Sport v průběhu roku finančně podporuje sportovce CSS Tloskov ve všech sportovních aktivitách, přispívá jim na dopravu a občerstvení. Tradičně pořádá kromě velkých Sportovních her na Nové Živohošti také malé turnaje v bocce, malé kopané a v plavání.

Tým Světáci Tloskov se zúčastnili také turnaje v přehazované na XXII. ročníku ná-

rodního turnaje Českého hnutí speciálních olympiád, který se uskutečnil v Dřevěnicích. Ve své kategorii zvítězil, gratulujeme!

A těšíme se na další úspěchy, které patří nejen sportovcům, ale i všem trenérům!

Za Sdružení Sport Radka Jiroušková

Hrad Zlenice se o svou budoucnost bát nemusí

Oprava hradu Zlenice letos pokračovala zakonzervováním nároží torza severozápadního paláce až do úrovně zvětralých korun zdí. Povedlo se tak zajistit velkou část havarijního stavu paláce. Zbývá už jen stabilizovat koruny zdí a zatravnit je. Pokud se podaří sehnat peníze, proběhnou tyto práce v roce 2018, říká předseda Sdružení Zlenice z.s. Vladimír Havelka.

Letošní opravy podle něj přinesly překvapivé zjištění. V rámci průzkumu torza zdí paláce byl nalezen zbytek špalety původního okna sklepní místnosti. „Je to skvělá informace jako střípek do mozaiky představ o původní podobě hradu. Ale zároveň to zkomplikovalo předpokládaný průběh oprav zdí, a také navodilo více otázek než odpovědí. Tak to ale u většiny podobných nálezů bývá,“ uvedl Vladimír Havelka. Nález totiž přerušil předpokládanou opravu celistvé zdi a bude potřeba vyřešit prostor původního okna, který se však nedochoval a nelze jej proto komplexněji obnovit. Postup se musí zkontrolovat s odborníky – původní okno bude pravděpodobně jen náznakově vyznačeno a zeď se zakonzervuje formou takzvaného torzálního-nelícovaného zdí, které uzná stav poznání a nebude vytvářet novotvary.

Zeď se opravovala v červnu a červenci, řemeslníci vyzdívali každých 14 dní kolem 12–15 m³ kamenného zdí. Tato etapa opravy severozápadního paláce stála 121 640 Kč, z toho 101 640 Kč poskytlo Sdružení Zle-

nice z.s. z darů, které na tuto akci vybralo od mnoha drobných dárců, Klubu přátel hradu Zlenice, z výtěžku kulturní akce Oživlý středověk v podhradí a hlavně od Nadačního fondu Gabrielis. Zbýlých 20 000 Kč přidala Obec Senohraby.

Příspěv na záchranu „Hlázky“, jak se zlenickému hradu přezdívá, může každý. Nejjednodušší je poslat peníze přímo na transparentní účet, vyhrazený na konzervaci hradu. Dárce ví, že finance budou použity pouze na tuto věc, může získat darovací smlouvu, když se o ni přihlásí, a má přehled o tom, jak se s financemi nakládá. Další možností je stát se členem Klubu přátel hradu nebo si zakoupit benefiční tričko.

Léto budí pochváleno

Každoročně v létě Zlenice ožijí několika kulturními akcemi. I letos se uskutečnil tradiční a oblíbený Oživlý středověk v podhradí, který se za dobu svého trvání rozrostl na jeden z největších festivalů středověkých řemesel v Čechách. V průběhu víkendu se na něm představilo kolem 60 účinkujících z Čech a Moravy, kteří předváděli zhruba 16 řemesel. Celá akce je unikátní ve své nekomerční formě, kdy její účastníci přijedou se záměrem podpořit opravy hradu. Formou dobrovolného vstupného se daří vybrat dostatek prostředků nejen na zajištění samotné akce, ale i na menší opravy hradu. „Cíleně se vyhýbáme tomu, aby se z akce stal obyčejný jarmark nebo trh a nezveme na ni klasické stánkaře. Účastníci jsou převážně dobrovolníci z řad odborníků na středověká řemesla, experimentátorů s řemesly, případně řemeslníků zaměřených na dobové produkty. Návštěvníci si tak z akce odnášejí hlavně zážitek, ledač si sami mohou vyzkoušet a vyrobit, dozvědí se mnohé, jinde těžko dostupné informace, případně si zakoupí originální výrobek přímo od výrobce,“ uvedl Vladimír Havelka.

Druhou tradiční a „srdcovou“ akcí je Dětský den na Hlásce. Pořádá se už víc než deseti-

letí, a za tu dobu si ho oblíbilo mnoho místních, včetně dětí, které již odrostly, ale i tak se rády jednou za čas na akci vrátí, třeba jen pozdravit nebo i pomoci. V letošním roce byla pro návštěvníky připravena mimo jiné „stezka bosou nohou“, kde si mohli všichni vyzkoušet, jaké to je jít bosky po různých přírodních materiálech, které lze v lese najít. Celou stezku připravily děti a jejich rodiče, kteří se účastnili jedné z klubových akcí pořádaných pro členy a příznivce Hlázky – Týdne s dětmi v lese. Náplní této akce je umožnit rodinám strávit týden v polních podmínkách hradního kempu, a dát tak dětem zážitek z života v přírodě „nadivoko“. „Snažíme se připravovat program s herními i naučnými prvky, a motivovat tak děti k aktivnímu životu, vztahu k přírodě i památkám,“ dodal Vladimír Havelka.

Organizátoři zvažují, zda do zlenického kalendáře nepřidat ještě jednu kulturní akci zaměřenou na scénický šerm. „Letos nás oslovili šermíři ze Senohrab a Sedlčan, na začátku října jsme si nanečisto vyzkoušeli možnou variantu akce a určitě v průběhu zimy zkusíme vymyslet, jak to dál rozvinout. Líbilo by se nám, kdyby se podařilo na srpen nebo září nachystat ještě jednu akci pro návštěvníky, ale uvidíme,“ uzavřel Vladimír Havelka.

Hrad Zlenice vznikl na přelomu 13. a 14. století. Zanikl přibližně po 150 letech své existence. Pobořen byl zřejmě v souvislosti s občanskou válkou v království za doby Jiřího z Poděbrad. Podrobnosti nejsou známy.

O záchranu památky se už víc než 20 let stará Sdružení Zlenice. Ve spolupráci s obcí Senohraby, která je majitelem objektu, a za podpory velkého množství dobrovolníků se mu postupně daří zastavit chátrání symbolické regionální památky, známé například z kreseb Josefa Lady.

Více informací je na www.zlenice.cz.

jt

Vodní dům se stal vítězem kategorie Kudy z nudy v soutěži DestinaCZe 2017

Návštěvnické centrum Vodní dům v Hulicích zvítězil v pátém ročníku soutěže o nejoblíbenější turistický cíl Česka v kategorii Kudy z nudy – zážitek pro celou rodinu. Podle generální ředitelky Moniky Palatkové je DestinaCZe stěžejní soutěží, v jejímž rámci agentura CzechTourism každoročně představuje zajímavé turistické atraktivity napříč Českou republikou. O vítězi rozhodovala veřejnost hlasováním na webových stránkách www.ceskozemepribehu.cz. Vodní dům byl nominován v kategorii Kudy z nudy – zážitek pro celou rodinu, kde mezi cíli ideálními pro rodinnou dovolenou s 881 hlasy zvítězil.

„Z ocenění máme s kolegy z Českého svazu ochránců přírody Vlašim velkou radost, protože potvrzuje, že se nám povedlo to, o co jsme

vybudováním Vodního domu usilovali – mluvit o významu čisté vody tak, aby to bylo zajímavé a srozumitelné pro všechny věkové kategorie od batolat po jejich prarodiče,“ uvedla vedoucí Vodního domu Tereza Ptáčková.

V dalších kategoriích zvítězily citlivě zrekonstruovaný zámek Mitrowicz (kategorie Fénix – znovuzrozený projekt), návštěvnická centra na Šumavě (kategorie Eko-friendly), Zámek Valtice (kategorie Baroko všemi smysly) a Skalní města Broumovska (kategorie Česko jede). Skalní města zároveň nadchla nejvíce hlasujících a stala se tak absolutním vítězem soutěže.

Vodní dům je návštěvnické středisko evropsky významné lokality Želivka. Nachází se

v něm moderní expozice, která atraktivní formou seznámí s dvěma tvářemi vody. Představí vodu jako životní prostředí vodních rostlin a živočichů i jako nezbytnou podmínku našeho života.

tp

Zlatá hvězda pomáhá Benešovským, kteří se ocitli v těžké životní situaci

Pomáhat a nebýt lhostejný k neštěstí druhých je krédem Nadačního fondu Zlatá Hvězda. Pomáhá obyvatelům Benešova, kteří se ne vlastní vinou ocitli v těžké životní situaci. „Nejpřirozenější je začít v nejbližším okolí, u sousedů, u lidí, které potkáváme denně na ulici, v obchodě nebo na poště,“ říká emeritní ředitel Gymnázia Benešov Zdeněk Zahradníček. Spolu s ním jsou členy správní rady fondu projektant Jaroslav Roll, majitelka knihkupectví Daniela Bendová, učitelka Marcela Rollová a lékaři Elsa Zemánková a Josef Štěpánek.

„Členové správní rady pracují zdarma. Sbíráme zkušenosti, pracujeme s nadšením, rozumíme si. Jsme v podstatě na začátku,“ dodal Zdeněk Zahradníček. Nadační fond Zlatá hvězda existuje ani ne rok a už rozděl dvě „hvězdičky“. První dostala pětiletá Evinka s Rettovým syndromem, což je genetické onemocnění převážně dívek, které ovlivňuje psychomotorický vývoj v raném věku dítěte. Projevuje se mimo jiné nejistou chůzí, zpomalením vývoje řeči, emočními symptomy nebo komunikační dysfunkcí. Rodina si přála koupit dívence speciální kočárek za 42 183 Kč. Benefiční bowlingový turnaj

s tombolou, který fond uspořádal, vynesl 132 075 Kč. Po zaplacení kočárku byl rodině zaslán i zbytek výtěžku.

Druhá pomyslná hvězdička nadačního fondu Zlatá hvězda pomůže ročnímu Matyáškovu, který se narodil s kombinovaným postižením. Rodina požádala o finanční příspěvek na nákup zdravotnických a rehabilitačních pomůcek. Záměry na ně mohou přispět do 9. prosince prostřednictvím veřejné sbírky – pokladnička je v Knihkupectví Daniela na Masarykově náměstí v Benešově. Prvních 23 720 korun pro Matyáše vynesl charitativní běh v rámci Benešovského běžeckého festivalu, kterého se nadační fond zúčastnil.

Třetí hvězdičku dostane osmiletá Ema, která je od narození nevidomá a těžce mentálně postižená, nemluví ani nechodí. Rodina jí chce koupit speciální chodítko za 30 000 korun. Sběrka pro Emu byla zahájena 30. listopadu na Design Festivalu v Benešově.

Idea založit nadační fond, který bude pomáhat potřebným, vznikla v Benešově létě 2016 z iniciativy bývalé benešovské občanky žijící v Praze paní Lindy Jandové, která má

v této oblasti dlouholeté zkušenosti. Do nadačního rejstříku byl zapsán 9. března 2017. „Nadační fond se zřizuje za účelem podpory a pomoci občanům Benešova zejména v oblasti zdravotní a sociální a dále za účelem podpory dlouhodobého rozvoje města a jeho obyvatel na poli kultury, sportu, vzdělávání, v atmosféře harmonického soužití a vzájemné pomoci,“ píše se v jeho zakládací listině. Každý může pomoci. Každému může být pomoci. Číslo transparentního účtu u ČS Benešov je 4629541339/0800. „Každou korunu předáme těm, kteří to potřebují, nebo ji použijeme k tomu, aby se nám v Benešově žilo líp,“ slibují zakladatelé.

jt

Nemocnice Rudolfa a Stefanie disponuje kýlním centrem nejvyšší kvality v ČR

Nemocnice Rudolfa a Stefanie Benešov, a.s. se v říjnu stala jediným certifikovaným centrem nejvyšší kvality kýlní chirurgie v České republice v tomto roce (Center of Excellence in Hernia Surgery – COEHS™) a připojila se tak k dalším deseti světovým centrům nejvyšší kvality v tomto oboru. V České republice jde teprve o třetí nemocnici, která splnila náročné podmínky COEHS™ certifikace.

Známkou nejvyšší kvality a celý certifikační proces zajišťuje nezávislá společnost Surgical Review Corporation (SRC) v rámci svého globálního programu COEHS™. Tento program se zaměřuje na zlepšování kvalitativních standardů kýlních operací na mezinárodní úrovni. Výsledkem programu je zvýšení kvality poskytované péče, zlepšení informovanosti a spokojenosti

pacientů a efektivní řízení nákladů spojených s úspěšnou léčbou. Součástí programu je i kýlní registr BOLD™, který vytvořila SRC.

Chirurgické oddělení pod vedením Prim. MUDr. Ondřeje Maška v rámci auditního procesu prošlo úspěšně certifikací COEHS™. MUDr. Linda Cihelková, která v benešovské nemocnici působí již řadu let, mimo jiné i jako lé-

kař kýlního centra nemocnice, získala certifikaci SOEHS™, což je certifikace udělovaná lékařům, kteří splní náročné podmínky auditu. Celosvětově je certifikováno v programu SOEHS™ celkem 22 lékařů.

„Úspěšné splnění podmínek certifikace je významným milníkem v léčbě kýly pro naši nemocnici. Byla tak potvrzena vysoká kvalita poskytované péče v této oblasti, která je plně srovnatelná s péčí ve špičkových světových centrech. Od certifikace si slibujeme možnost sledování kvality naší poskytované péče v mezinárodním měřítku, díky zapojení do mezinárodního kýlního registru BOLD™. Pacientům přicházejícím do naší nemocnice bude věnována péče v souladu s nejmodernějšími operačními trendy a v budoucnu plánujeme podílet se na předávání našich zkušeností lékařům

nejen v ČR, ale i ze zahraničí,“ říká ředitel nemocnice MUDr. Roman Mrva.

Operace kýly se řadí k jednomu z nejčastěji prováděných chirurgických výkonů. V Nemocnici Rudolfa a Stefanie, a.s. se ročně odoperuje více než 350 kýl. I přesto, že je tento zákrok prováděn zdravotníky tak často, vyžaduje značnou zkušenost operátora. Zejména operace, kde se jedná o recidivu kýly, vykazují lepší úspěšnost léčby na pracovištích, která mají dostatečnou erudici a vybavení.

V kýlní chirurgii existuje řada otázek, na které zatím mezi experty neexistuje shoda např. výběr vhodné chirurgické sítě. Program COEHS™ a mezinárodní registr BOLD™ vznikl mimo jiné i proto, aby bylo možné najít odpovědi na tyto nezodpovězené otázky. Prostřednictvím registru BOLD™ mají chirurgické týmy v reálném čase k dispozici data o jednotlivých operacích, což může pomoci či usnadnit jejich klinické rozhodování. Samozřejmostí je, že veškeré údaje jsou shromažďovány za přísných pravidel ochrany jejich důvěrnosti. Informace z registru neslouží pouze lékařům, ale i zdravotním pojišťovnám, regulátorům a legislativě. Všem těmto zapojeným subjektům pak umožňují dělat rozhodnutí, která vedou ke zkvalitnění zdravotní péče.

V České republice je dle údajů VZP ročně odoperováno 33 000 pacientů s diagnostikou kýly.

Šárka Kulkusová

Kam s organickým odpadem? Do bioplynové stanice v Příbyšicích!

Kam s ním? Podobnou otázku řešil už Jan Neruda. O starou slámu (jako v jeho případě) ale tentokrát nejde. Hovoříme o likvidaci organického odpadu, tedy o tom, kam se zbývají jídla, starým pečivem, mléčnými výrobky, ovocem, zeleninou, jedlými tuky, vedlejšími produkty živočišného původu... Řešení nabízí bioplynová stanice v Příbyšicích v podobě anaerobní digestce biologických odpadů. Tato technologie, která je v České republice unikátní, má pozitivní význam na snižování objemu organického odpadu ukládaného na skládky. Při dodržení určitých technologických podmínek a vhodného složení surovinové skladby z něj lze kromě elektrické a tepelné energie vyprodukovat také kvalitní organické hnojivo ve formě digestátu nebo kompostu.

Zařízení je schopno denně zpracovat až 100 tun organického odpadu a konvertovat ho na elektrickou energii (až 1,0 MWh). Ročně by jím tak mělo projít až 28 000 tun odpadu, z nějž se vyrobí až 8 GWh elektrické energie. Jedná se o první zařízení na mechanicko-biologickou úpravu odpadů v anaerobní variantě v České republice.

Část biologicky rozložitelného odpadu (BRO) pro zpracování pochází ze separovaného domovního odpadu, většina se ale musí mechanicky předtřídit. Další část BRO, který zde likvidují, pochází ze středočeských komerčních a průmyslových zdrojů. Z Prahy a okolí Benešova jsou přijímány zejména gastroodpady (kuchyňský odpad

z restauračních zařízení), odpady pocházející z obchodních řetězců (zelenina, ovoce, pečivo, masné a mléčné výrobky), jedlé tuky a oleje, vedlejší produkty živočišného původu. Všechny organické odpady jsou zatíženy inertním obalovým materiálem nebo obsahují nevhodné příměsi ve formě plastu, skla a jiných pevných částic, které jsou v procesu zpracování mechanicky odstraněny.

Proces anaerobní digestce, pojmenovaný autory jako ADOS proces, vyvinula rakouská společnost Innovation und Technik GmbH (IuT). Jako joint-venture jej na skládce komunálního odpadu v Příbyšicích v návaznosti na třídění směsného komunálního odpadu uvedla do trvalého provozu 10. června 2011 společnost Bio Servis Benešov, s.r.o. Investice za přibližně 250 milionů korun byla realizována bez dotace.

Bioplynová stanice komunálního typu v Příbyšicích je od počátku roku 2014 ve vlastnictví nových zahraničních investorů se sídlem v Saudské Arábii. Společnost, která v současné době provozuje zařízení, nese název ACWA Power Beatona BioEnergie s.r.o. Noví majitelé spolu s managementem společnosti úspěšně rozvíjejí to, proč byla bioplynová stanice vybudována a ještě více se zaměřují na současnou problematiku nakládání s organickými odpady veškerého typu. Jejich snahou je nabízet profesionální služby, mezi něž patří i svoz kuchyňských odpadů ze stravovacích zařízení ve formě 60litrových soudků, které se přebírají vý-

měnným způsobem. Tato služba reflektuje právní nařízení ČR a povinnost provozovatele jakéhokoli restauračního zařízení předávat organický odpad z kuchyně oprávněné osobě.

Dalším cílem společnosti je vyvést přebytečnou tepelnou energii z kogeneračních jednotek ke koncovému zákazníkovi. Tím by měly být ZŠ a Obchodní akademie v Neveklově a Centrum sociálních služeb v Tloskově.

Bioplynová stanice v Příbyšicích je vzorem moderní a sofistikované technologie na přeměnu organických odpadů na čistou energii a organické hnojivo. Zařízení má pozitivní vliv na životní prostředí, pomáhá eliminovat množství skleníkových plynů, které vznikají ukládáním organického odpadu na skládkách, a napomáhá navracet organickou hmotu zpět do půdy ve formě digestátu a kompostu.

Monika Pechačová, jt

Záchranářské cvičení v Přestavlkách prověřilo hasiče, zdravotníky i policisty

Historie přestavlkého cvičení se datuje rokem 2007, kdy se připravovalo jako cvičení pro dobrovolné hasiče okrsku Čerčany. Starosta Sboru dobrovolných hasičů (SDH) Přestavlký David Znamenáček tehdy přišel za MUDr. Pavolem Kačengou ze Zdravotnické záchranné služby (ZZS) Benešov s myšlenkou naučit dobrovolné hasiče základy

zdravovědy, která se jim může hodit nejen při výjezdech, ale také v běžném životě. Postupem let se akce zvětšovala, přidávaly se další složky integrovaného záchranného systému a v současné podobě se jedná o jedinečné cvičení svého druhu v České republice. Na jeho kouzlu se podílí nadšení všech zúčastněných, ať už z řad dobrovolníků či

profesionálů, kteří se snaží zdokonalovat své schopnosti a učit se nové postupy a metody, které jim umožní být co neúspěšnější a neúčinnější při řešení krizových situací.

Hasičsko-záchranářské cvičení Přestavlký se letos uskutečnilo už po jedenácté. Pořádá ho SDH Přestavlký u Čerčan ve spolupráci se ZZS Benešov, Hasičským záchranným sborem (HZS) Benešov, Policií ČR Benešov, Krajským operačním střediskem zdravotnické záchranné služby Středočeského kraje (KZOS ZZS SČK), Krajským operačním a informačním střediskem hasičského záchranného sboru Středočeského kraje (KOPIS) a Integrovaným operačním střediskem policie ČR pro Středočeský kraj (IOS). Cvičení, zaměřené na spolupráci složek integrovaného záchranného systému, je postaveno na 16 jednotkách dobrovolných hasičů, kteří se setkávají se svými profesionálními kolegy na dvou velkých součinnostních a osmi menších úlohách. Cvičení se účastní sbory ze Středočeského kraje, Ústeckého kraje a hl. m. Prahy.

Paralelně se cvičením dobrovolných hasičů letos proběhlo poprvé i oficiální cvičení Zdravotnické záchranné služby Středočeského

➤➤➤

kraje a KZOS ZZS SČK, kterého se zúčastnily posádky rychlé záchranné pomoci z celého Středočeského kraje a jedna z Jihočeského kraje. Posádky ZZS se s dobrovolnými hasiči a příslušníky Policie ČR setkaly na dvou velkých součinnostních úlohách (Hromadné postižení osob u nehody autobusu a Rozsáhlého požáru budovy s 15 zraněnými) a také na ně čekaly 4 samostatné úlohy. Celé cvičení je vedeno krajskými dispečinkami, které jsou přímo na místě se svými mobilními vozy. KZOS ZZS SČK zde opět prověřilo své Mobilní operační středisko, které začátkem letošního roku převzalo od paní hejtmanky na Krajském úřadě v Praze. Právě toto přestavkové cvičení zástupce krajského dispečinku přivedlo na myšlenku vytvořit speciální vůz pro hromadné postižení osob. Podobný vůz zde poprvé vyzkoušela také Policie ČR.

Akce byla zahájena v 13:00 hod nástupem všech zúčastněných. Protože letošní ročník byl pod záštitou hejtmanky Středočeského kraje paní Ing. Jaroslavy Pokorné Jermanové, přijela všechny zúčastněné osobně pozdravit a podpořit v jejich úsilí. Při slavnostním nástupu poděkovala nejen krajským záchranářům, ale za zájem zdokonalovat se poděkovala i přítomným zástupcům Policie ČR a Městské Policie Benešov a samozřejmě

i dobrovolným hasičům. Následně při této příležitosti také předala poděkování za reprezentaci Středočeského kraje doma i v zahraničí triu záchranářů ze ZZS Benešov – doktoru Pavlovi Kačengovi a záchranářům Bc. Rudolfovi Kotkovi a Bc. Adamovi Svobodovi, kteří se již dlouhá léta účastní řady odborných cvičení, z nichž si odvázejí ocenění z předních míst, a jejich slovenští kolegové je za jejich úspěchy nazývají legendami. Slova chvály k zmíněným složkám směřoval i ředitel Zdravotnické záchranné služby MUDr. Martin Houdek i další představitelé kraje a města Benešov.

Po oficiálním zahájení provedly 4 vybrané jednotky sborů dobrovolných hasičů, kteří zde zastoupili práci nepřítomných profesionálů z HZS, společně se ZZS Benešov, PČR Benešov, Městskou policií Benešov, KZOS ZZS SČK, KOPIS HZS SČK a IOS PČR SČK ukázkový komentovaný zásah u dopravní nehody autobusu s 47 zraněnými, z nich téměř polovinu tvořili děti a mladiství do 18 let. Policie ČR celou akci monitorovala pomocí dronu a pomocí dronu a kamer zprostředkovala hostům i přenos zásahu probíhajícího uvnitř vraku, který obvykle vidí pouze zasahující a figuranti. Odpoledního zásahu se účastnili i krizoví intervenční ZZS SČK., pod jejichž vedením ve večerních hodinách proběhla i úloha pro dobrovolné hasiče s řešením posttraumatického šoku dvou osob.

Následně proběhlo tříhodinové školení družstev v resuscitaci, třídění osob metodou START, vyprošťování, radiokomunikaci, základech požární ochrany. Policie dobrovolné hasiče seznámila s pravidly pro užití VRZ a s typovým plánem Záchrana pohřešovaných osob-pátrací akce v terénu. Lektori

z řad profesionálů vysvětlili a předvedli svým dobrovolným kolegům problematiku jednotlivých nehod a jak při nich postupovat.

Po 19. hodině družstva a posádky vyjely na trasu, kde si v praxi vyzkoušely, jak jsou schopny připravené mimořádné události zvládnout. Večerní úlohy jsou cvičením nejen pro dobrovolné hasiče a posádky RZP ZZS SČK, ale také pro hlídky Policie ČR a Městské policie Benešov, které si prověří své zdatnosti například při vyhledávání osob nebo použití automatizovaného externího defibrilátoru (AED). Velký podíl práce mají na cvičení zvaném Hromadné neštěstí, kde kromě dohledu nad lehce zraněnými musí všechny přítomné identifikovat. Svou spolupráci a techniku přenosových vozů zde také prověřily všechny tři krajské dispečinky IZS. Zástupci ZZS Benešov, Policie ČR a profesionální hasiči z HZS Benešov a pražských stanic zastávají posty rozhodčích jednotlivých úloh. Více než 70 figurantů pro všechny úlohy věrohodně namaskovali zástupci Červeného kříže. Cvičení bylo úspěšně ukončeno po 2. hodině ranní vyhlášením výsledků hasičské části a celkovým zhodnocením. Na akci se letos podílelo téměř 400 cvičících, rozhodčích, figurantů a pořadatelů, kteří jsou zde s jediným cílem – společně zdokonalovat své schopnosti pomáhat druhým. Velký kus práce odvedli zejména členové SDH Přestavky u Čerčan, kteří pro toto velké cvičení připravili kompletní zázemí a stravování.

Všem zúčastněným patří veliký dík za jejich činnost a za úsilí společně zlepšovat svou připravenost pomáhat druhým.

Monika Bajerová

Benešovská nemocnice má nové Oddělení následné péče

Nemocnice Rudolfa a Stefanie Benešov, a.s., nemocnice Středočeského kraje, slavnostně otevřela nové Oddělení následné péče. Co se vlastně změnilo? Především se přestěhovalo celé oddělení tzv. LOP – lůžek ošetrovatelské péče – z budovy interny do úplně nových, zrekonstruovaných prostor nemocnice v bývalé zdravotní škole. Je v nich umístěno 54 lůžek a celková kapacita, včetně již fungujícího oddělení na 2. patře budovy, má 78 lůžek.

V novém oddělení budou polovinu kapacity tvořit nadstandardní jedno a dvoulůžkové pokoje, druhou polovinu pak pokoje se třemi lůžky. Vždy pro dva sousedící pokoje je k dispozici společné sociální zařízení s toaletou a sprchou. Každý pokoj je vybaven televizí, stolem, židlemi a skříní na osobní věci pacientů. Každé lůžko je vybaveno rozvodem kyslíku, má vlastní zdroj světla a vlastní signalizační zařízení.

„Oddělení následné péče si tak velmi polep-

ší a doufáme, že nové prostředí bude mít pozitivní vliv jak na personál oddělení, tak i na naše pacienty, na jejich lepší rekonvalescenci, rychlejší uzdravení a v neposlední řadě dobrý vliv i na všechny návštěvy a rodinné příslušníky pacientů,“ uvedl primář oddělení MUDr. Michal Bláha a dodal: „Každá novinka vyvolává i drobné obavy. Oddělení je stavebně rozsáhlejší a členitější a personál nachodí pár metrů navíc oproti současnému stavu. Na druhou stranu velkým pozitivem je dostatečný prostor na pokojích kolem lůžek, což přinese například méně manipulaci s lůžky při transportu pacientů na vyšetření, do koupelí, více prostoru pro práci rehabilitačních pracovníků apod. Hygienu pacientů budeme schopni provést přímo na přidruženém sociálním zařízení, dojít na WC bude nyní znamenat jen pár kroků, nikoliv cestu přes polovinu chodby. Takže samozřejmě klady jednoznačně převažují.“

Celá rekonstrukce nových prostor trvala od ledna do října 2017, tedy necelých deset

měsíců. Finance ve výši 35 milionů korun poskytl Středočeský kraj.

„Jsme velmi rádi, že díky akcionáři Středočeskému kraji jsme mohli tuto investici realizovat. Je to pro benešovskou nemocnici jedna z největších investic za poslední roky a dobrou zprávou je také to, že budou následovat další. To samozřejmě přispívá k velkému rozvoji a modernizaci nemocnice,“ řekl předseda představenstva nemocnice Pavel Pavlík.

Petr Ballek

Tajemný příběh v ambitu Sázavského kláštera pokračuje

Také v letošním pozdním jaru Národní památkový ústav zahájil v křížové chodbě Sázavského kláštera odkrývání další nástěnné malby z rozsáhlé a vzácné barokní malířské výzdoby poloviny 18. století. Nástěnné obrazy vyprávějí barvitým a živým způsobem důležité příběhy ze života svatého Prokopa a životaběhu jeho kláštera, který světec společně s přemyslovskými knížaty Oldřichem a Břetislavem I. založil na počátku 11. století a stal se jeho prvním opatem – otcem zakladatelem.

Nádherné fresky se však skrývají pod několika vrstvami novodobých fádnicích nátěrů z 19. a 20. století, kdy klášter po jeho zrušení císařem Josefem II. obývali světskí majitelé. Od roku 2008, kdy se pracuje na odkrytí fresek, je jich z čtyřiašesteti plně odhaleno už šest. A také letos se na enormně náročné restaurátorské práci při odkrývání sedmého příběhu podílejí nejenom malíři – restaurátoři, ale díky svým finančním darům taky naši vděční návštěvníci a lidé, kteří mají Sázavský klášter rádi. Mezi ně letos „vstoupil“ také Nadační fond firmy AVAST, kterou nejspíš každý zná jako nadnárodní českou firmu vytvářející a prodávající jedny z nejdůvěryhodnějších počítačových a mobilních bezpečnostních řešení na světě.

Z nadačního daru bude letos financována téměř čtvrtina zatím tak trochu tajemného výjevu.

V současné době jsou přemalby odkryty asi z čtvrtiny plochy celého klenebního pole. Vidíme na něm zatím čtyři muže, z nichž jeden je jakýsi mladý rozrušený běžící chlapec spínající ruce a křičící na tři muže v černých hábitech, tedy na benediktýnské mnichy, z nichž jeden drží opatskou berlu. „Nemyslím ale, že právě to je svatý Prokop. Nemá totiž nad hlavou svatozář. Zatímco blízko druhé osoby, která ale nemá zatím tvář odhalenou, vidím podobné paprsky jako u předloni odkrytého obrazu, kde Prokop vyhání démona z krypty kostela, a ty paprsky tvoří kolem krásné Prokopovy tváře svatozář,“ říká kastelánka kláštera Slávka Matoušová. A pokračuje: „Přemyslím, proč ale svatý Prokop odhodil opatskou berlu, tedy od-

znak opatské moci, svému benediktýnskému kolegovi. Snad proto, aby měl volné ruce na něco důležitějšího? V barokní literární svatoprokopské legendě totiž existuje epizoda, kterak Prokop zachraňuje a křísí utopeného v řece Sázavě znamením sv. kříže. Jsem si vnitřně jistá, že to je právě tento příběh, ale teprve v příštím roce, odhaduji v dubnu nebo v květnu, budou přemalby odstraněny z celé plochy tohoto klenebního pole a bude jasno.“

Restaurátorské práce provádějí letošní vítězové výběrového řízení MgA. Libor Kocanda a MgA. Jiří Suchan a pokračovat budou i v příštím roce. Není to úplně jednoduché. Práce postupují kvůli stavu vlastní malby a velké pečlivosti velmi pomalu. „Omítková vrstva je vzhledem k nízkému obsahu vápna v omítkové směsi opravdu hodně silně degradovaná, barevná vrstva je značně zpráškovatělá a prolutá s nejstarší vápennou přemalbou,“ svorně podotýkají dozorující památkáři Terezie Bednářová a Jan Fiřt spolu s Kateřinou Hladíkovou, která má ve středověkém Národním památkovém ústavu toto restaurování na starosti. Kompletně zrestaurovanou fresku si budou moci návštěvníci Sázavského kláštera prohlédnout tedy až někdy v létě roku 2018.

*Slávka Matoušová,
kastelánka Sázavského kláštera*

Kameny zmizelých v Sázavě připomínají tragický osud rodiny Justiců

Na chodníku v Klášterní ulici v Sázavě jsou od podzimu tři pamětní kameny, takzvané Stolpersteine. Připomínají tři zdejší obyvatele Františka Justice (1879), Růženu Justicovou, rozenou Ledererovou (1905) a Zdeňka Justice (1928), kteří byli zavražděni v roce 1942 v estonském

Kalevi Liiva. „Kamenů zmizelých“, jak se těmto dlažebním kostkám s mosazným povrchem také říká, bylo v celé Evropě už instalováno kolem 63 000.

Karel Král ve Vzpomínce na sázavské Židy napsal: „Na pomníku obětem světových válek v Sázavě jsou mezi jinými vytesána jména židovských obyvatel městečka. Nejen jednotlivci, jako K. Grünberk, Jiří a J. Neumanovi, ale i celé rodiny – Federmannovi, Friedovi, Justicovi, Krausovi, Müllerovi. Často se zamýšlím nad jejich pohnutým osudem. Vždyť žili mezi námi a my je dobře znali. Myslím, že i jim patří naše úcta.“

Stolpersteine, což se dá přeložit jako „kameny, o které je třeba klopýtnout“, jsou betonové kostky s mosaznou deskou, na níž je vyryto jméno oběti. Pokládají se do chodníku před domy, jejichž obyvatelé byli nacisty deportováni do koncentračních nebo vyhlazovacích táborů a zavražděni. Kameny vybízejí kolemjdoucí, aby se zastavili a sklonili se k nim. Jedná se o projekt německého umělce Guntera Demniga, který první kámen položil v roce 1995 před radnicí v Kolíně nad Rýnem. Postupně se rozšířily do celé Evropy.

jt

Výstava Z muzea pana Karla Krále ukazuje Sázavu tak trochu jinak

V osvěcené kapli v areálu U Martina v Sázavě byla otevřena výstava Z muzea pana Karla Krále. Představuje část unikátní sbírky místního sběratele, jehož expozice v podkroví rodinného domu byla nejen za totality pojmem. Vedle nástrojů z doby kamenné jsou na výstavě k vidění mimo jiné naivní obrázky místního kronikáře Stanislava Kuny, socha Panny Marie ze sklárny v Ostředku, formy na modrotisk nebo dřevěná kopie věžních hodin z kostela sv. Prokopa v Sázavě.

Karel Král sbíral odmala různé předměty, které měly nějakou spojitost se Sázavou. Na půdě svého domu si vytvořil unikátní muzeum s podivuhodnou atmosférou. „Bylo jiné než klasická muzea, věci tam byly naskládány jakoby bez ladu a skladu, nebyly ve vitrinách a člověk se jich mohl dotknout,“ řekl autor výstavy Milan Štědra. Dědicové Karla Krále po jeho smrti muzejní exponáty zapůjčili městu. „Patří jim za to velký dík,“ dodal Milan Štědra. Ocenil také, že rodina vytvořila seznam všech předmětů, nechala je nafotit a natočila také dokument, v němž Karel Král původ řady věcí ze sbírky osvětluje a vypráví jejich příběhy.

„Hodně lidí vzpomíná na pana Krále a na jeho muzeum. Dělá jim dobře, když mezi

vystavenými exponáty najdou ten, který pro ně byl v životě důležitý a který panu Králi věnovali v dobré víře, že je vystaví ve svém muzeu a ony tak budou dál žít,“ dodal Milan Štědra. Osobně navštívil unikátní muzejní prostory Králův domu nejméně stokrát. „On vždycky začínal své vyprávění slovy: Tak vás vítám ve svém královském muzeu.

Pokaždé jsem tam našel něco nového, nikdy to nebylo stejné,“ poznamenal Milan Štědra. I přátelé, které tam přivedl, podle něj vždy ohromila nenapodobitelná atmosféra místa.

V 90. letech minulého století se Karel Král sbírkou přestal „chlubit“ z obavy před zloději. K zániku muzea pak přispělo i zhoršení jeho zdravotního stavu, ve stáří se špatně pohyboval, a dostat se ke sbírci v půdních prostorách domu bylo nad jeho síly. „Pan Král chtěl tehdy muzeum předat městu, které na to ale nemělo peníze ani vhodné místo. Po jeho smrti se dědicové rozhodli, že věci městu dlouhodobě zapůjčí, a tím sbírku uchovají pohromadě,“ vysvětlil Milan Štědra. Odkaz původního majitele připomíná název výstavy Z muzea pana Karla Krále. „Není to muzeum a ani ho nelze napodobit. Všechny věci se tam nevejdou, navíc je musíme mít ve vitrinách,“ dodal Milan Štědra.

Za pozornost podle něj stojí například obrázky místního kronikáře Stanislava Kuny, které ukazují atmosféru Sázavy v 19. a 20. století. K vidění jsou také unikátní dřevěné hodiny – kopie originálního stroje z věže prokopského kostela, které si vyrobil tesař Krutský a které mu odbíjely čas ve věžičce jeho domu v Mělníce. Jako bývalý sklář si Milan Štědra

cení zejména sošky Panny Marie z bývalé hutě v Ostředku, kterou si do Sázavy přivezl majitel zdejší sklárny František Kavalír. „Je to artefakt, ke kterému se modlili skláři před započetím díla, je to důkaz jejich víry, velká vzácnost,“ poznamenal Milan Štědra. Výstava připomíná také zapomenutá řemesla, kterým se v Sázavě a jejím okolí dařilo před rozvojem skláren, například tkalcovství a výrobu modrotisku nebo kolářství.

„Je to stálá výstava, kterou budeme postupně doplňovat a rozšiřovat. Počítáme s tím, že bychom se zaměřili na určité téma. Máme třeba skautskou vlajku, kterou muzeu pana Krále věnovala paní Kubátová. Nám zase darovala alba fotografií skautských oddílů, tak bychom je dali dohromady,“ prozradil Milan Štědra.

Exponáty pana Krále by jednou mohly být základem národopisného muzea, které zatím Sázava nemá, ale které by si zasloužila. „Zdejší klášter se zabývá staroslověnskou Sázavou a svou historií. Máme výstavu o nejslavnějším sázavském rodáku Jiřím Voskovci i o svatém Prokopovi. V Hutě František jsou vystaveny práce sklářů z celého světa, ale o historii zdejších skláren se tam toho moc nedozvíte,“ posteskl si Milan Štědra. Výstava v kapli U Martina se tak alespoň částečně snaží suplovat poptávku po historickém pohledu do běžného života města.

jt

Foto: Vladimír Trmal

Sázavští dobrovolní hasiči si vychovávají následovníky

Od října roku 2016 funguje v Sázavě při místním sboru dobrovolných hasičů kroužek mladých hasičů. V současné době je jeho kapacita plně obsazená – má 15 členů ve věku od 6 do 10 let. S podporou Města Sázava byly pro ně pořízeny helmy, ruční džberová stříkačka a červená trička.

V letošním roce se podařilo získat také dotaci 80 000 Kč ze Středočeského Fondu hejtmána. V rámci projektu bude pořízeno vybavení pro možné tréninky na celostátní hru Plamen, hasičskou všestrannost a dovednosti, mimo jiné nosiče hadic, bariéra, kladina, tunel, pretlakový ventil, sací koš, sady hadic s proudnicí, rozdělovače, savice, oblečení (pracovní oděv) a stany. Rozdíl v rozpočtu

projektu asi 85 000 Kč uhradí z vlastních zdrojů Město Sázava. Veškeré uvedené vybavení bude sloužit k tréninkům družstva malých hasičů SDH Sázava na štafetu požárních dvojic, závodu požárnícké všestrannosti, štafety 4x60 metrů s překážkami, štafety CTIF, požárního útoku s překážkami CTIF a požárního útoku.

Kromě závodů a tréninků se kolektiv mladých hasičů účastní také akcí pořádaných ve městě, například dětského nebo branného dne, příští rok by měl také absolvovat letní soustředění. V zimních měsících bude probíhat příprava formou procházek po okolí v rámci výuky topografických značek a práce s buzolou, v klubovně v budově bý-

valého městského úřadu se budou učit uzly, hasičské značky a zdravotně. Od jara budou tréninky opět před hasičskou zbrojnicí.

Blanka Kvaková

Advent v Hospici Dobrého Pastýře

Hospic může být vnímán jako místo, kde není možné se radovat a kde se nedá dobře být. Ale proč?

Čerčanský Hospic Dobrého Pastýře se snaží zajistit co nejlepší a nejkvalitnější život pro ty, kterým zbývá už jen krátce vymezený čas. A k tomu bezpochyby patří i chvíle pohody, drobná potěšení, společnost ostatních a spokojeně prožité dny. I když má člověk nevyléčitelnou chorobu.

V hospici se lidé rádi baví, pro jeho fungování je ale potřeba každý rok získat velkou podporu. Dají-li se tyto dvě věci dohromady, je tu příležitost uspořádat zajímavou akci. S adventem bývá spojeno zklidnění, zpomalení, ale hospic v prosinci čekají dvě důležité události. Srdečně Vás na obě zveme.

Benefiční koncert na zámku Jemniště

Radu let se v prosinci, díky vstřícnosti rodiny Sternbergových, koná na zámku Jemniště benefiční koncert pro Hospic Dobrého Pastýře. Interpreti jsou různorodí, žánrů více, ale vždy jde o silný zážitek v krásném prostředí.

Letos pro hospic vystoupí v neděli 10. 12. 2017 od 16 hodin v zámeckých pro-

storách soubor staré hudby Alla Breve. Výtežek z koncertu bude použit na pořízení koupelového vozíku pro pacienty hospice a bude zdvojnásoben díky laskavé podpoře Nadace Divoké husy. Vstupenky za 250 Kč můžete zakoupit v Hospici Dobrého Pastýře, v benešovských Hudebninách Pekař nebo na zámku Jemniště.

Vezměte přátele či známé, udělejte si výlet, zažijte vlídnou adventní atmosféru a podpořte Hospic. Děkujeme!

Adventní neděle s Betlémským světlem

Poslední letošní hospicová akce se uskuteční 17. prosince od 13:30. Je určena všem, kteří se chtějí:

- nadechnout vůně vánočního koření
- uslyšet koledy, sbor i dixieland
- uvidět klauny dovádět v zimě
- užít si milé divadelní představení
- vytvořit drobnost v dílničce
- kochat oči a laskat chuťové pohárky na jarmarku či v kavárně
- vyslechnout slovo duchovní pod vánočním stromem mezi svíčkami ve skořápkových lodičkách
- rozsvítit Betlémské světlo ve svých domovech

- vypustit na nebe balón přání
- a vybrat si slušivý model v hospicovém dobročinném bazárku...

Je toho mnoho, ale nejcennější je setkání se všemi, kdo každý rok přicházejí. Přijďte, rádi se s Vámi uvidíme!

Jana Ambrožová

Milionový leader ukáže, jak se posunout vpřed v byznysu i osobním životě

Zvýšit vnitřní motivaci lidí a posunout je vpřed v byznysu i osobním životě je cílem vzdělávacího a rozvojového programu Milionový leader. Je určen pro firmy, týmy i jednotlivce. Jeho autor, podnikatel, business mentor, konzultant a lektor Petr Jan Křen v něm zúročil víc než 20leté zkušenosti ze své podnikatelské praxe na finančním trhu.

„Mými klienty jsou lidé, kteří realizují své projekty a využívají k tomu určité formy. Většinou jsou to podnikatelé, ale jsou mezi

nimi i zaměstnanci, kteří chtějí na sobě pracovat. Je pro mě zajímavé hledat jejich silné stránky, „vytahovat“ z nich jejich představy a plány. Spousta z nás žije v denních stereotypních, kde není většinou čas udělat si odstup a říct si, kam v životě běžím, kam to všechno směřuje, zda mě to naplňuje, nebo chci něco změnit,“ říká Petr Jan Křen. Zkušenosti, které získal v oblasti financí, jsou podle něj aplikovatelné v zásadě na jakoukoliv jinou firmu nebo organizaci s určitou strukturou, tedy s lidem a lidmi, kteří odpovídají za dané oblasti, a je nutná jejich vzájemná komunikace.

Podle Petra Jana Křena je standardem půlroční spolupráce, kdy ve firmě pořádá každý měsíc nějaký workshop nebo seminář, případně mezitím poskytuje individuální konzultace lidem z daného týmu. „Semináře na sebe navazují. Zhruba 50 až 70 procent témat přináším já, zbytek je vytvořen konkrétními požadavky a potřebami,“ dodal. Nejprve ale musí zjistit, co klient chce a jak funguje, na základě toho pak vymyslí koncepci spolupráce.

„Ani netušíme, co všechno nás v životě na vnitřní úrovni ovlivňuje. Myslíme si, že všechno máme pod kontrolou, a přitom

v určitých momentech najíždíme na nějaké ustálené vzorce svého chování, které si ani neuvědomujeme a možná ani nejsou naše. Neseme si je třeba ze vzdělávacího systému, z rodiny,“ poznamenal. Při hledání způsobu, jak se posunout vpřed, je proto podle něj důležité, aby klient byl otevřený. „Je to o vzájemné důvěře. Lidé musí chtít změnu, určitě nefunguje, když to dostanou příkazem, musí se sami angažovat, nemůžu na ně tlačit, do něčeho je nutit. Rozhodnout se musí každý sám,“ dodal.

Klíčovými tématy programu Milionový leader jsou hodnoty, poslání a vize firmy, systémy práce s klientem, systémy budování firmy a systém rozvoje a vzdělávání. Programem už prošly stovky nezávislých finančních konzultantů, desítky manažerů, leaderů a vlastníků firem, kteří v současné době řídí a úspěšně rozvíjejí své týmy či firmy. Patří mezi ně například Partners, OVB, Broker Consulting, Stone & Belter, SAB servis, Fincentrum, Econe, Finprogres, Emeras Finance, Premier Finance a další.

Další informace jsou na www.petrjankren.com nebo <https://www.facebook.com/milionovyleader.cz/>.

jt